

Chambre des Représentants

SESSION 1972-1973.

26 OCTOBRE 1972

PROJET DE LOI

portant approbation de la Convention entre le Royaume de Belgique et la République d'Autriche en vue d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, y compris l'impôt sur les exploitations et les impôts fonciers, signée à Vienne, le 29 décembre 1971.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le Gouvernement soumet à votre approbation la Convention signée à Vienne le 29 décembre 1971 entre la Belgique et l'Autriche en vue d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, y compris l'impôt sur les exploitations et les impôts fonciers. Le but de cette convention est d'apporter une solution satisfaisante aux problèmes de double imposition qui entravent le développement des relations économiques entre les deux pays.

Comme les conventions similaires que la Belgique a conclues avec la plupart des pays d'Europe occidentale, la Convention belgo-autrichienne s'inspire, dans une large mesure, de la convention-type publiée en 1963 par le Comité fiscal de l'O. C. D. E.

La Convention comprend sept chapitres qui traitent successivement :

- du champ d'application de la convention (art. 1er et 2);
- des principales notions employées dans la convention (art. 3 à 5);
- du régime applicable dans l'Etat de la source aux différentes catégories de revenus (art. 6 à 21);
- de l'imposition de la fortune (art. 22);
- des mesures applicables dans l'Etat du domicile fiscal du bénéficiaire des revenus en vue d'éviter la double imposition (art. 23);

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1972-1973.

26 OKTOBER 1972

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Oostenrijk tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, met inbegrip van de ondernemingsbelasting en de grondbelastingen, ondertekend te Wenen op 29 december 1971.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De Regering onderwerpt aan uw goedkeuring de te Wenen op 29 december 1971 tussen België en Oostenrijk onderrekenende Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, met inbegrip van de ondernemingsbelasting en de grondbelastingen. Het doel van deze Overeenkomst is een bevredigende oplossing te brengen voor de problemen van dubbele belasting die de ontwikkeling van de economische betrekkingen tussen beide landen in de weg staan.

Zoals de gelijkaardige overeenkomsten die België reeds met nagenoeg alle Westeuropese landen heeft gesloten, volgt de Belgisch-Oostenrijkse overeenkomst in ruime mate het in 1963 door het fiscaal Comité van de O. E. S. O. gepubliceerde modelverdrag.

De Overeenkomst omvat zeven hoofdstukken die achtereenvolgens handelen over :

- de reikwijdte van de Overeenkomst (am. 1 en 2);
- de voornaamste in de Overeenkomst voorkomende begrippen (am. 3 tot 5);
- de regeling die in de bron staat op de verschillende categorieën van inkomsten van toepassing is (artt. 6 tot 21);
- de belastingheffing naar het vermogen (art. 22);
- de maatregelen die in de Staat van de fiscale woonplaats van de genietder der inkomsten van toepassing zijn tot voorkoming van dubbele belasting (art. 23);

- de diverses questions habituellement traitées dans les conventions de double imposition (art. 24 et 27);
- de l'entrée en vigueur et de la dénonciation de la convention (art. 28 et 29).

Commentaire de la Convention.

I. - Champ d'application de la convention (articles 1 et 2).

L'article 1er réserve le bénéfice de la convention à toutes les personnes physiques et morales qui, quelle que soit leur nationalité, sont des résidents de la Belgique ou de l'Autriche ou de chacun des deux Etats.

L'article 2 délimite le champ d'application de la convention au regard des impôts. Ceux-ci comprennent les impôts sur les revenus et sur la fortune, bien que la législation belge ne prévoit pas l'imposition de la fortune.

II. - Définition des principales notions (articles 3 à 5).

Abstraction faite de quelques adaptations, les définitions reprises sous les articles 3 à 5 s'inspirent de la convention-type de l'O. C. D. E.

L'attention est appelée sur le fait que le terme « Belgique » comprend aussi le plateau continental qui est défini par la loi du 13 juin 1969 (*Moniteur belge* du 8 octobre 1969) et qui rentre ainsi dans le champ d'application de la convention.

III. - Régime applicable dans l'Etat de la source aux diverses catégories de revenus (articles 6 à 21).

1° Revenus exemptés dans l'Etat de la source.

- les bénéfices de la navigation maritime et aérienne (art. 8);
- les plus-values provenant de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international et de biens mobiliers affectés à leur exploitation (art. 13, § 2, al. 2);
- les redevances d'un montant normal - à l'exception de celles qui sont payées par une société à un actionnaire possédant plus de la moitié du capital de la société débitrice - lorsque le droit ou le bien générateur des redevances ne se rattache pas effectivement à un établissement stable situé dans l'Etat de la source (art. 12);
- les plus-values résultant de l'aliénation de biens mobiliers - y compris des participations dans des sociétés par actions ou dans d'autres sociétés de capitaux ne faisant pas partie de l'actif d'un établissement stable ou d'une base fixe dans l'Etat de la source (art. 13, § 3);
- les rémunérations de personnes occupées à bord d'un navire ou d'un aéronef en trafic international (art. 15, § 3);
- les pensions extra-légales du secteur privé (art. 18, § 1er);
- les sommes que des étudiants, apprentis ou stagiaires reçoivent de l'étranger pour couvrir leurs frais d'entretien, d'études ou de formation (art. 20, § 1er); les sommes que ces personnes reçoivent au titre d'un emploi salarié exercé pendant au maximum 183 jours au cours de l'année civile dans l'Etat où elles séjournent temporairement (art. 20, § 2);

- verschillende kwesties die gewoonlijk in een dubbelbelastingverdrag worden behandeld (art. 24 tot 27);
- de inwerkingtreding en de opzegging van de Overeenkomst (artt. 28 en 29).

Commentaar van de overeenkomst.

1. - Reikwijdte van de Overeenkomst (artikelen 1 en 2).

Volgens artikel 1 geldt de Overeenkomst voor alle natuurlijke personen en rechtspersonen die, ongeacht hun nationaliteit, verblijfhouder zijn van België of van Oostenrijk of van beide Staten.

Artikel 2 omschrijft het roepingsgebied van de Overeenkomst ten aanzien van de belastingen. Daaronder vallen de inkomsten- en vermogensbelastingen, alhoewel de Belgische wetgeving niet in de belastingheffing van vermogen voorziet.

II. - Bepaling van de voornaamste begrippen (artikelen 3 tot 5).

Afgezien van enkele aanpassingen zijn de in de artikelen 3 tot 5 voorkomende begripsomschrijvingen ontleend aan het O. E. S. O.-modelverdrag.

Er wordt onderstreept dat het woord « België » eveneens het continentaal plat omvat dat omschreven is door de wet van 13 juni 1969 (*Belgisch Staatsblad* van 8 oktober 1969) en dat aldus binnen de reikwijdte van de Overeenkomst valt.

III. - Regeling die in de bronstaat op de uerschillende categorieën van inkomsten van toepassing is (artikelen 6 tot 21).

1° Inkomsten vrijgesteld in de bronstaat.

- winsten uit zeescheepvaart en luchtvaart (art. 8);
- meerwaarden uit de vervreemding van schepen en luchtvaartuigen geëxploiteerd in internationaal verkeer en roerende goederen gebezigd voor de exploitatie daarvan (art. 13, § 2, lid 2);
- normale royalty's - uitzonderd royalty's betaald door een vennootschap aan een aandeelhouder die meer dan de helft van het kapitaal van de betalende vennootschap bezit - indien het recht of het goed uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn, niet wezenlijk verbonden is met een in de bronstaat gelegen vaste inrichting (art. 12);
- meerwaarden uit de vervreemding van roerende goederen - participaties in vennootschappen op aandelen of andere kapitaalvennootschappen inbegrepen - die niet behoren tot het bedrijfsvermogen van een in de bronstaat gelegen vaste inrichting of vaste basis (art. 13, § 3);
- beloningen van aan boord van een schip of luchtvaartuig in internationaal verkeer rewerkgestelde personen (art. 15, § 3);
- extra-wettelijke pensioenen uit de particuliere sector (art. 18, § 1);
- betalingen uit het buitenland aan studenten, leerlingen en voor een beroep of bedrijf opgeleid wordende personen ten behoeve van hun onderhoud, onderwijs of opleiding (art. 20, § 1); beloningen door deze personen ontvangen wegens een dienstbetrekking die zij gedurende ten hoogste 183 dagen in het kalenderjaar uitoefenen in de Staat waar zij tijdelijk verblijven (art. 20, § 2);

- les éléments de revenu qui ne sont pas expressément mentionnés dans les autres articles de la convention, à condition que ces éléments de revenu ne soient pas imputables à un établissement stable ou une base fixe dans l'Etat de la source (art. 21).

2° Revenus soumis à une imposition limitée dans l'Etat de la source.

a) Dividendes (art. 10).

L'Etat de la source doit limiter son impôt à 15 p. c. du dividende brut, si la participation génératrice des dividendes n'est pas investie dans un établissement stable situé dans cet Etat. La même limitation s'applique aux dividendes qui sont attribués par une filiale à sa société-mère.

L'article 27, § 4, 2°, confirme cependant le droit pour la Belgique d'appliquer sa législation interne en tant qu'elle vise l'établissement des cotisations spéciales dues par les sociétés belges en cas de rachat de leurs propres actions ou parts ou en cas de partage de l'avoir social.

b) Intérêts (art. 11).

Les intérêts peuvent être soumis dans l'Etat de la source à un prélèvement limité à 15 p. c. de leur montant normal quand le prêt, la créance ou le dépôt générateur des intérêts ne se rattache pas effectivement à un établissement stable situé dans cet Etat.

Ce régime n'est pas applicable:

- aux intérêts considérés comme des dividendes par la législation belge et pour l'application de la convention;

- aux intérêts de créances commerciales, aux intérêts payés entre entreprises bancaires et aux intérêts de dépôts de sommes d'argent, non représentés par des titres au porteur, effectués dans des entreprises bancaires, y compris les établissements publics de crédit (ces intérêts sont soumis soit au régime des bénéfices industriels et commerciaux, soit au régime prévu à l'article 21 dont il est question in fine du 1° ci-dessus).

c) Redevances (art. 12).

Les redevances payées par une société à un actionnaire qui possède plus de la moitié du capital de cette société, peuvent être soumises dans l'Etat de la source à un prélèvement limité à 10 p. c. de leur montant normal, quand le droit ou le bien générateur des redevances ne se rattache pas effectivement à un établissement stable situé dans l'Etat de la source.

3° Revenus imposables sans limitation dans l'Etat de la source.

Les revenus énumérés ci-après sont imposables sans limitation dans l'Etat de la source, lequel sera, suivant le cas, l'Etat où les biens, l'établissement stable ou la base fixe sont situés, l'Etat où l'activité est exercée ou encore l'Etat dont le débiteur est un résident :

- les revenus de biens immobiliers (art. 6);
- les revenus d'un établissement stable d'une entreprise (art. 7);

- bestanddelen van het inkomen die niet zijn vermeld in de andere artikelen van de Overeenkomst, op voorwaarde dat die bestanddelen van het inkomen niet kunnen worden toegerekend aan een in de bronstaat gelegen vaste inrichting of vaste basis (art. 21).

2° Inkomsten in de bronstaat aan een beperkte belasting onderworpen...

a) Dividenden (art. 10).

De bronstaat meer zijn belasting beperken tot 15 t. h. van het bruto-dividend, voor zover de participatie die de dividend-oplever niet belegd is in een in die Staat gelegen vaste inrichting. Deze beperking geldt ook voor dividend-opleveringen die door een dochtervennootschap aan haar moedervernootschap worden uitgedeeld.

Artikel 27, § 4, 2°, bevestigt evenwel het recht van België om volgens zijn nationale wetgeving bijzondere aanslagen te heffen van Belgische vennootschappen ingeval van inkoop van eigen aandelen of ingeval van verdeling van het maatschappelijk vermogen.

b) Interest (art. 11).

Interest mag in de bronstaat worden onderworpen aan een beperkte heffing van 15 t. h. op het normale bedrag voor zover de lening, de schuldvordering of het deposito, die de interest opleveren, niet wezenlijk verbonden zijn met een vaste inrichting in die Staat.

Die regeling geldt niet voor :

- interest die door de Belgische wetgeving en voor de toepassing van de Overeenkomst als dividend wordt behandeld;

- interest van handelsschuldvorderingen, interest tussen bankondernemingen en interest van niet in effecten aan toonder verdeelde gelddeposito's bij bankondernemingen, daaronder begrepen openbare kredietinstellingen (deze interest valt onder de regeling van de ondernemingswinsten, of wel onder de regeling van artikel 21. waarvan sprake in fine van 1° hierboven),

c) Royalty's (art. 12).

Royalty's die door een vennootschap worden betaald aan een aandeelhouder die meer dan de helft van het kapitaal van die vennootschap bezit, mogen in de bronstaat worden onderworpen aan een beperkte belasting van 10 t. h. op het normale bedrag, op voorwaarde dat het recht of het goed die de royalty's opleveren niet wezenlijk verbonden zijn met een in de bronstaat gelegen vaste inrichting.

3° Inkomsten onbeperkt belastbaar in de bronstaat,

De hiernavermelde inkomsten zijn zonder beperking belastbaar in de bronstaat die naar gelang van het geval zal zijn, de Staat waar de goederen, de vaste inrichting of de vaste basis zijn gelegen, de Staat waar de activiteit wordt uitgeoefend, of nog de Staat waarvan de schuldenaar een verblijfhouder is :

- inkomsten uit onroerende goederen (art. 6);
- inkomsten van een vaste inrichting van een onderneming (art. 7);

~ les plus-values résultant de l'aliénation de biens immobiliers ainsi que de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable ou d'une base fixe (art. 13, § 1er et § 2, al. 1);

~ les profits de professions libérales ou d'autres activités indépendantes exercées à l'intervention d'une base fixe (art. 14);

- les rémunérations des appointés et salariés du secteur privé, sous réserve d'application de la règle dite des 183 jours et à l'exception des rémunérations allouées au personnel occupé à bord d'un navire ou d'un aéronef en trafic international (art. 15);

- les rémunérations allouées, en raison de l'exercice de leur mandat, aux administrateurs, commissaires, etc. de sociétés par actions; toutefois, les rémunérations afférentes à des fonctions réelles et permanentes (activité journalière) exercées dans un établissement stable situé dans l'Etat autre que celui du domicile fiscal de la société sont imposables dans cet autre Etat si elles sont supportées comme telles par cet établissement (art. 16);

- les revenus des professionnels du spectacle et des sportifs (art. 17);

- les pensions et autres allocations périodiques ou non, versées en exécution de la législation sociale (art. 18, § 2);

- les rémunérations et pensions publiques, à moins que le bénéficiaire ne soit un ressortissant de l'autre Etat sans être en même temps un ressortissant de l'Etat débiteur (= Etat de la source) (art. 19).

IV. - Imposition de la fortune (article 22).

Les résidents de la Belgique ne sont passibles de l'impôt autrichien sur la fortune qu'à raison de leurs biens immobiliers sis en Autriche et de leurs biens mobiliers faisant partie d'un établissement stable ou d'une base fixe existant dans ce pays.

Les navires et aéronefs exploités en trafic international ainsi que les biens mobiliers affectés à leur exploitation ne sont imposables en Autriche que si le siège de la direction effective de l'entreprise y est situé.

V. - Prévention de la double imposition dans l'Etat du domicile (article 23).

Pour remédier à la double imposition des revenus que leurs résidents tirent de sources situées dans l'autre Etat et que la convention rend imposables dans cet autre Etat, la Belgique et l'Autriche appliquent la méthode dite de l'exemption avec progressivité; toutefois, la méthode de l'imputation est de règle pour les dividendes, les intérêts et les redevances.

Le régime applicable en Belgique aux revenus de sources autrichiennes recueillis par des résidents de la Belgique peut se résumer comme suit :

10 Revenus exemptés en Autriche :

Ces revenus sont imposables en Belgique au taux plein et dans les conditions de droit commun.

20 Revenus soumis à une imposition limitée en Autriche :

Il est remédié à la double imposition par l'imputation opérée suivant les modalités prévues à l'article 23, § 2, 2°. En fait, l'imputation s'opère suivant le droit commun: les

- merwaarden uit de vervreemding van onroerende goederen, zomede van roerende goederen die deel uitmaken van een vaste inrichting of van een vaste basis (art. 13, § 1 en § 2, lid 1);

- baren van vrije beroepen of andere zelfstandige werkzaamheden die met behulp van een vaste basis worden uitgeoefend (mt. 14);

- beloningen van loon- en weddetrekkers uit de particuliere sector, behalve ingeval van toepassing van de zogenaamde 183 dagen-regel en met uitzondering van de beloningen van het personeel aan boord van een schip of luchtvaartuig in internationaal verkeer (art. 15);

- beloningen uit hoofde van het mandaat van beheerder, commissaris, enz., van vennootschappen op aandelen; de beloningen voor werkelijke en vaste functies (dagelijkse werkzaamheden) in een vaste inrichting in de andere Staat dan de domiciliestaat van de vennootschap zijn evenwel in die andere Staat belastbaar indien zij als dusdanig door die inrichting worden gedragen (art. 16);

- inkomsten van beroepsartisten en sportbeoefenaars (art. 17);

- pensioenen en andere al dan niet periodieke uitkeringen ter uitvoering van de sociale wetgeving (art. 18, § 2);

- openbare beloningen en pensioenen, tenzij de genietende onderdaan van de andere Staat is zonder eveneens onderdaan van de betalende Staat (= bronstaat) te zijn (art. 19).

IV. - Belastingbeijning naar het uermogen (artikel 22).

Verblijfhouders van België zijn aan de Oostenrijkse vermogensbelasting slechts onderworpen ter zake van hun in Oostenrijk gelegen onroerende goederen en van hun roerende goederen die deel uitmaken van een vaste inrichting of van een vaste basis in dat land.

In internationaal verkeer geëxploiteerde schepen en luchtvaartuigen, zomede de roerende zaken welke voor de exploitatie daarvan worden gebezigd, zijn slechts in Oostenrijk belastbaar indien de plaats van de werkelijke leiding der onderneming aldaar is gelegen.

V. - Voorkoming van dubbele belasting in de domiciliestaat (artikel 23).

Ter voorkoming van dubbele belasting van inkomsten welke hun verblijfhouders uit bronnen in de andere Staat verkrijgen en die volgens de Overeenkomst in die andere Staat belastbaar zijn, wenden België en Oostenrijk de zogenaamde methode van vrijstelling met progressievoorbehoud aan, behalve wat dividend, interest en royalty's betreft, waarvoor de methode van verrekening van toepassing is.

Voor verblijfhouders van België kan de regeling waaraan hun Oostenrijkse inkomsten in België zijn onderworpen, als volgt worden samengevat :

10 In Oostenrijk vrijgestelde inkomsten :

Deze inkomsten zijn in België tegen het volle tarief en volgens het gemeen recht belastbaar,

20 In Oostenrijk aan een beperkte belasting onderworpen inkomsten:

Dubbele belasting wordt verholpen door verrekening zoals bepaald in artikel 23, § 2, 2°. In feite geschiedt deze verrekening volgens de regelen van het gemeen recht : Oosten-

dividendes autrichiens recueillis par des personnes physiques résidentes de la Belgique, ainsi que les intérêts et les redevances d'origine autrichienne qui sont imposés en Autriche et sont recueillis (sans intervention d'un intermédiaire stable autrichien) par des personnes physiques ou morales résidentes de la Belgique, donnent lieu à l'imputation de la quotité forfaitaire d'impôt étranger de 15 p. c.

Cas particulier: dividendes autrichiens recueillis par des sociétés belges.

En règle, ces dividendes subissent à l'entrée le précompte mobilier de 10 p. c.; considérés comme revenus définitivement taxés, ils sont ensuite exonérés à concurrence de leur montant net (90 ou 95 p. c.), de l'impôt des sociétés et, lors de leur redistribution, du précompte mobilier.

En vertu de l'article 23, § 2, 3°, b, les sociétés belges peuvent, sous certaines conditions, demander l'exonération du précompte mobilier lors de l'encaissement des dividendes autrichiens; mais les dividendes ainsi exemptés seront passibles du précompte mobilier lors de leur redistribution aux actionnaires de la société belge intéressée (régime facultatif déjà prévu pour les dividendes d'origine allemande, américaine, britannique, danoise, française, grecque, japonaise, néerlandaise, norvégienne, portugaise et suédoise).

L'application de ce régime facultatif sera cependant limitée aux dividendes de participations d'une certaine importance, dans l'éventualité où une limitation semblable viendrait à être instaurée par la loi belge pour l'application, en matière d'impôt des sociétés, de la règle « non bis in idem » aux dividendes d'origine belge (art. 23, § 2, 3°, b, alinéa 2).

3° Revenus imposables sans limitation en Autriche :

La Belgique exempte ces revenus, mais elle peut les prendre en considération pour fixer le taux qui sera appliqué aux autres revenus imposables des bénéficiaires. La convention contient cependant la disposition habituelle tendant à éviter un double dégrèvement par suite de l'imputation de pertes qu'une entreprise belge aurait subies dans son établissement stable situé en Autriche (art. 23, § 3).

Cas particulier (article 9).

L'article 9 permet aux Etats contractants de faire échec aux transferts abusifs de bénéfices entre des sociétés associées ou interdépendantes, sans pour cela entraîner ipso facto l'obligation de remédier à la double imposition qui peut atteindre certains éléments de revenu au nom de contribuables différents. Cette disposition figure dans toutes les conventions préventives de la double imposition conclues par la Belgique depuis la publication de la convention-type de l'O. C. D. E.

« Comme suite à l'avis émis par le Conseil d'Etat en ce qui concerne l'article 9, il convient de mentionner que cette disposition, contrairement aux autres articles des chapitres III à V de la convention, ne tend pas comme telle à éviter la double imposition.

» L'article 9 peut créer une double imposition économique (même revenu imposé dans le chef de contribuables différents) à laquelle la convention ne cherche pas à remédier.

l'ijb~' di vidvnden verkregell door nnnuurlijke personen, - verblijfhouders, van België, alsmede inncerst en royalty's van Oostenrijksc oovprong die in Oostenrijk zijn belast en door nutuu rijkc personen of rechterspersonen, - verblijfhouders v.in België, worden verkrgen (zonder tussenkomst van een Ooste nrij ksc vaste iurichting), - geven aanleiding tot verrekning van her forfaitaire gedeelte van buircnlandsc belasting van 15 r, h,

Bijzondere geual : Oostellijksc diuideuden uerkregen door Belgischc ueenoot s()

Deze dividendeu ondergaan oovr 't algemeen de roerende voorheffing van 10t. h. bij het binnenkomen; zij worden vervolgens als definitief belaste inkomsten tot het netto-gedeelte (90 of 95 r.h.) vrijgesteld van vennootschapsbelasting en, wannccr 7.ijverdet worden uitgekccrd, van de roerende voorheffing.

Ingevolgc nriikel 23, § 2, 3°, b, kunnen Belgische vennootschappen onder zekere voorwaarden vrijstelling van roerende voorheffing vragen bij de incassering van Oostenrijkse dividendcn; daartegenover staat dan dat de aldus vrijgeselde dividendcn aan roerende voorheffing zullen worden onderworpen wanneer zij verder worden uitgekeerd aan de aandeelhouders van de betrokken Belgische vennootschap (facultatieve regeling die ook geldt voor dividendcn van Amerikaanse, Britse, Deense, Duitse, Franse, Griekse, Japanse, Nederlandsc, Noorse, Portugese en Zweedse afkomst).

De toepassing van deze facultatieve regeling zal echter tot dividendcn uit deelnemingen van een bepaalde omvang worden beperkt, ingeval een dergelijke beperking later in de Belgische wetgeving met betrekking tot Belgische dividendcn zou worden ingevoerd voor de toepassing van de regel « non bis in idem » inzake vennootschapsbelasting (art. 23, § 2, 3°, b, lid 2).

3° In Oost enrijl: zonder beperfällg belastbare inkomsten:

België stelt die inkomsten vrij maar ma!; ze in aanmerking; nemcn oiii her tarief te bepalen dat op de andere belastbare inkomsten van de genietcrs van toepassing is. De Overeenkomst : bevat nochtans de gewone bepaling ter voorkorning van dubbele onthaffing wegens de compensatie VJn verliezen die een Belgische onderneming in haar Oostenrijksc vaste inrichting mochr hebben geleden (art. 23, § 3).

Bii~()11iler geual (artikel. 9):

Arri kel '9) verleent de ovcreeukomstsluierende Staten de mogelijkheid abusievc winstafvloeiingen tussen geassocieerde of onderling afhankelijke ondernemingen te bestrijden, zonder dar daardoor ipso facto de verplichting ontstaat de dubbele belasting die sommigc bestanddelen van het inkomen vnn verschillende belastingplichtigen kan treffen, te corrigeren. Die bepaling komt voor in alle door België sedert de bekendmaking van her O. E. S. O.-modelverdrag gesloten dubbel belastingverdragen,

« In verband met her advies van de Raad van State aingauude iartikel '9) kan worden gezegd dat deze bepaling, in strijd met de andere artikelen van de hoofdstukken III tot V van Je overeenkomst, als dusdanig niet erop is gericht dubbele belasting te voorkomen,

» Arrikel '9) kan aanleiding geven tot economische dubbele belasting (van hetzelfde inkomen in hoofde van verschillende belastingplichtigen) die de overeenkomst niet beoogt te verhelpen,

» Pour ce qui concerne les intérêts et les redevances excessifs visés aux articles 11, § 7 et 12, § 6, de la convention, il faut distinguer :

a) Double imposition *économique* : lorsque des intérêts ou des redevances excessifs sont payés par un résident d'un Etat à un résident de l'autre Etat, ces paiements constituent des transferts de bénéfices visés à l'article 9 de la convention; la partie anormale (bien que comprise dans les revenus du bénéficiaire qui est imposable dans l'Etat où il a son domicile fiscal) peut, conformément à l'article 9 de la convention, être réincorporée au bénéfice imposable du débiteur et être soumise à l'impôt au nom de celui-ci dans l'Etat de son domicile. On est donc alors en présence d'un cas de double imposition économique auquel la convention ne remédie pas (à cet égard, la situation est analogue à celle de bénéfices indûment transférés);

b) Double imposition *juridique* : indépendamment de l'impôt qui est dû par le débiteur sur la partie excessive des intérêts ou des redevances, ces revenus excédentaires sont soumis dans l'Etat de la source à une retenue à charge du bénéficiaire, laquelle n'est pas limitée par la convention (cf. articles 11, § 7 et 12, § 6, de la convention). Comme le bénéficiaire est en outre imposable sur ce revenu dans l'Etat de son domicile, il y a double imposition si l'Etat du domicile n'impute pas sur son impôt l'impôt prélevé à la source dans l'autre Etat. En Belgique, l'article 23, § 2, 2°, de la convention prévoit dans ce cas l'imputation de la quotité forfaitaire d'impôt étranger, ce qui ne fait que confirmer la législation de droit commun; cette imputation remédie effectivement à la double imposition *juridique*, dans la mesure où l'impôt restant dû en Belgique majoré de l'impôt retenu à la source à l'étranger, ne dépasse pas l'impôt qui serait dû par le contribuable sur des revenus mobiliers similaires d'origine belge."

VI. - Dispositions diverses (articles 24 à 27).

Cette partie traite de diverses questions se rattachant directement au problème de la double imposition ou à l'application des impôts des deux Etats, savoir :

- la non-discrimination (art. 24);
- la procédure amiable et l'octroi d'un délai spécial de réclamation aux contribuables frappés ou menacés d'une double imposition (art. 25);

- l'échange de renseignements (art. 26);
- la limitation des effets de la convention (art. 27).

Remarque:

Du côté belge, on s'efforce toujours d'insérer dans les conventions de double imposition des dispositions réglant l'assistance réciproque pour le recouvrement des impôts. Certains pays sont cependant opposés à cette forme d'assistance administrative pour diverses raisons de nature technique ou juridique; l'Autriche étant du nombre, la convention ne prévoit pas l'assistance réciproque au recouvrement. Il en est de même des conventions préventives de la double imposition que la Belgique a conclues avec le Royaume-Uni, le Japon et le Portugal.

» Met betrekking tot overdreven interesten en royalty's als bedoeld in de artikelen 11, § 7 en 12, § 6, van de overeenkomst dient een onderscheid te worden gemaakt :

a) *Economische* dubbele belasting : wanneer overdreven interesten of royalty's door een verblijfhouder van een Staat worden betaald aan een verblijfhouder van de andere Staat, maken deze betalingen winstafvloeiingen uit als bedoeld in artikel 9 van de overeenkomst; het abnormale gedeelte (althoewel begrepen in de inkomsten van de genietter die in de Staat van zijn woonplaats belastbaar is) mag overeenkomstig artikel 9 van de overeenkomst opgenomen worden in de belastbare winst van de schuldenaar en in zijn hoofde aan de belasting worden onderworpen in de Staat van zijn woonplaats. Er ontstaat hier dus een economische dubbele belasting die de overeenkomst niet verhelpt (er is in dit opzicht een gelijkaardige toestand als voor ongeoorloofde winstoverdrachten) ;

b) *Juridische* dubbele belasting: ongeacht de belasting die door de schuldenaar verschuldigd is op het overdreven gedeelte van de interest of royalty's, worden deze overdreven inkomsten in de bronstaat aan een niet door de overeenkomst beperkte inhouding bij de bron, ten laste van de genietter, onderworpen (cf. artt. 11, § 7 en 12, § 6, van de overeenkomst). Daar de genietter bovendien op dit inkomen belastbaar is in de Staat van zijn woonplaats, is er dubbele belasting indien de Staat van de woonplaats de in de andere Staat bij de bron ingehouden belasting niet met zijn belasting verrekent.

In België bepaalt artikel 23, § 2, 2°, van de overeenkomst dat in zulk geval het forfaitaire gedeelte van de buitenlandse belasting te verrekenen is, wat enkel een bevestiging is van de wetgeving van het gemeen recht; deze maatregel verhelpt werkelijk de *juridische* dubbele belasting in de mate dat de in België verschuldigd blijvende belasting, samen met de in het buitenland bij de bron ingehouden belasting, niet hoger is dan de belasting die door de belastingplichtige zou verschuldigd zijn op gelijkaardige roerende inkomens v.111. Belgische afkomst. »

VI. - Diverse bepalingen (artikelen 24 tot 27).

Dit deel behandelt verschillende kwesties die rechtstreeks verband houden met het probleem van de dubbele belasting of met de toepassing van de belastingen der twee Staten, namelijk:

- de non-discriminatie (art. 24);
- de regeling voor onderling overleg en de toekenning van een speciale bezwaartermijn aan belastingplichtigen die door een dubbele belasting zijn getroffen of bedreigd (art. 25);
- de uitwisseling van inlichtingen (artikel 26);
- de beperking van de werking van de Overeenkomst (art. 27).

Opmerking :

Van Belgische zijde wordt er steeds naar gestreefd de dubbelbelastingverdragen aan te vullen met bepalingen welke een wederzijdse bijstand voor de invordering van belastingen regelen. Sommige landen hebben evenwel tegen deze vorm van administratieve bijstand bezwaren van technische of juridische aard; tot deze landen behoort ook Oostenrijk, zadar de Overeenkomst niet voorziet in wederzijdse bijstand voor de invordering. Een dergelijke regeling ontbreekt eveneens in de door België gesloten overeenkomsten met het Verenigd Koninkrijk, Japan en Portugal.

VII. -- *Entrée en vigueur et dénonciation de la convention*
(articles 28 et 29).

La convention entrera en vigueur le quinzième jour suivant celui de l'échange des instruments de ratification. Elle s'appliquera aux impôts dus à la source sur les revenus normalement attribués ou mis en paiement après le 31 décembre de l'année de l'échange des instruments de ratification ou aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables prenant fin après le 31 décembre de la même année.

La convention ne pourra être dénoncée qu'après une période de cinq ans à compter de l'année de la ratification.

* * *

Le Gouvernement estime que la présente convention apporte, dans son ensemble, une solution satisfaisante aux problèmes de double imposition existant entre la Belgique et l'Autriche. C'est pourquoi, il vous propose d'approuver aussi rapidement que possible cette convention, afin qu'elle puisse produire ses effets dans le plus bref délai.

Le Ministre des Affaires étrangères,

P. HARMEL.,

De Ministre des Finances,

A. VLERICK.

Le Secrétaire d'Etat au Commerce extérieur,

H. FAYAT.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Affaires étrangères, le 16 mai 1972, d'une demande d'avis sur un projet de loi «portant... approbation de la Convention entre le Royaume de Belgique et la République d'Autriche en vue d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, y compris l'impôt sur les exploitations et les impôts fonciers, signée à Vienne, le 29 décembre 1971...», a donné le 5 juillet 1972 l'avis suivant :

Lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant se trouve dans des liens d'interdépendance vis-à-vis d'une entreprise de l'autre Etat, les bénéfices anormaux réalisés par une de ces deux entreprises et qui sont imposés dans son chef pourront également, dans le système de l'article 9 de la Convention, être inclus dans les bénéfices de l'entreprise de l'autre Etat, aux dépens de laquelle ces bénéfices anormaux ont été obtenus.

Il en résulte une double imposition de ces revenus, que la Convention admet. Cette double imposition est opérée sans restriction, ni déduction d'une quotité forfaitaire d'impôt étranger.

Lorsqu'en raison de relations spéciales existant entre débiteur et créancier, des intérêts de prêts ou des redevances excèdent ce qui serait convenu en l'absence de pareilles relations, chaque Etat conserve son pouvoir de taxation, selon les articles 11, S 7, et 12, S 6, de la Convention.

Toutefois, l'article 23, S 2, 20, de la Convention prévoit que la quotité forfaitaire d'impôt étranger prévue par la législation belge (actuellement 15 p. c.) est imputée sur l'impôt afférent à ces intérêts ou à ces redevances,

VII. - *Inuerkingtreding en opzegging van de overeenkomst*
(artikeien 28 en 29).

De Overeenkomst zal in werking treden op de vijftiende dag die volgt op de dag van de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden. Zij zal uitwerking hebben op bij de bron verschuldigde belastingen met betrekking tot inkomsten die normaal zijn toegekend of betaalbaar gesteld na 31 december van het jaar waarin de bekrachtigingsoorkonden zijn uitgewisseld of op andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken eindigend na 31 december van hetzelfde jaar.

De Overeenkomst zal niet kunnen worden opgezegd dan na verloop van een tijdperk van vijf jaren vanaf het jaar van de bekrachtiging.

* * *

De Regering is van oordeel dat onderhavige Overeenkomst in haar geheel een bevredigende oplossing brengt voor de problemen van dubbele belasting die tussen België en Oostenrijk bestaan. Derhalve stelt zij U voor de Overeenkomst zo spoedig mogelijk goed te keuren opdat zij binnen de kortst mogelijke tijd in werking kan treden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

p, HARMEL.

De Minister van Financiën,

A. VIERICK.

De Staatssecretaris voor Buitenlandse Handel,

H. FAYAT.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 16 mei 1972 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Oostenrijk tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, met inbegrip van de ondernemingsbelasting en de grondbelastingen, ondertekend te Wenen op 29 december 1971, heeft de 5e juli 1972 het volgende advies gegeven:

Wanneer een onderneming van een der Overeenkomstsluierende Staten en een onderneming van de andere in wederzijdse afhankelijkheid tot elkaar staan, mogen de abnormale winsren die de ene onderneming behaald heeft, en waarop zij belast is, in het systeem van artikel 9 van de Overeenkomst ook begrepen worden in de winsten van de andere onderneming ten nadele waarvan die abnormale winsten behaald zijn.

Vandaar een dubbele belasting van die inkomsten, die door de Overeenkomst wordt aanvaard. Ze heeft plaats zonder beperking en zonder aftrek van een forfaitair gedeelte van de buitenlandse belasting.

Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen schuldenaar en schuldeiser, interesren van leningen of royalty's hoger zijn dan zonder zulk een verhouding zou zijn overeengekomen, behoudt elke Staat zijn belastingbevoegdheid, volgens de artikelen 11, S 7 en 12, S 6, van de Overeenkomst.

Artikel 23, S 2, 20, van de Overeenkomst bepaalt echter dat het forfaitair gedeelte van de buitenlandse belasting, waarin de Belgische wetgeving voorziet (thans 15 %), verrekend wordt met de belasting in verband met die interesren of royalty's.

Il existe donc entre l'imposition des bénéfices anormaux, d'une part, et celle des intérêts et revenus anormaux, d'autre part, une différence de traitement, dont il serait utile que l'exposé des motifs précise les raisons.

* * *

En ce qui concerne l'article 23, § 2, 2°, on observera que, dans notre législation nationale, l'impôt dû sur les revenus et produits de capitaux et biens mobiliers de l'étranger, est acquitté par imputation du montant du précompte mobilier (article 186 du Code des impôts sur les revenus) et « l'impôt est en outre diminué d'une quotité forfaitaire de cet impôt étranger » (article 187 du même Code).

La succession de ces deux articles et l'emploi des mots "en outre" dans le second de ceux-ci, inclinent à penser que l'ordre d'imputation est le suivant: d'abord le précompte mobilier et, ensuite, la quotité forfaitaire d'impôt étranger (fixée à 15 p. c. par l'article 195 du Code des impôts sur les revenus).

Il ressort toutefois d'une déclaration faite par le Ministre des Finances à la Commission du Sénat à l'occasion de l'examen du projet de loi modifiant, en matière de précompte, le Code des impôts sur les revenus (Doc. parl. Sénat, session 1965-1966, n° 219, P. 5), que l'on imputera, par priorité, les précomptes non remboursables parmi lesquels on fait figurer les quotités forfaitaires d'impôts étrangers et, dans la mesure où le solde d'impôt sera inférieur aux précomptes remboursables, ceux-ci seront remboursés (par apurement prioritaire de la cotation aux cinq centimes additionnels).

On peut penser que cette pratique administrative sera normalement suivie en ce qui concerne l'imputation de la quotité forfaitaire d'impôt étranger prévue par l'article 23, § 2, 2°, de la Convention.

Pour éviter toute contestation à cet égard, il se recommanderait de modifier le Code des impôts sur les revenus, soit en y intervertissant les articles 186 et 187, soit en remplaçant, dans l'article 187, les mots "en outre, par l'adverbe" préalablement ».

Cette mesure devrait avoir effet à partir de la date où le précompte mobilier est devenu remboursable,

La chambre était composée de :

Messieurs : G. Holoye, président de chambre,
G. Van Bunn en J. Masquelin, conseillers d'Etat,
P. De Visscher et G. Aronstein, assesseurs de la section de législation,
Madame : J. Troyens, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. G. Van Bunn.

Le rapport a été présenté par M. G. Piquet, premier auditeur.

Le Greffier,
(s.) J. TRUYENS.

Le Président,
(s.) G. HOLOYE.

PROJET DE LOI

IAUDOUIN,

Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, SALUE.

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires étrangères, de Notre Ministre des Finances et de Notre Secrétaire d'Etat au Commerce extérieur,

Nous AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Affaires étrangères, Notre Ministre des Finances et Notre Secrétaire d'Etat au Commerce exté-

Er wordt dus niet op dezelfde wijze gchandelt voor de belasting van abnormale winsten aan de eue en abnormale inkomsten en royalty's aan de anclere kanr, hcr ware winstg derden daarvoor in de memorie van toelichting op te geven.

■ ■ ■

In verband met artikel 23, § 2, 2°, moge het volgende worden opgemerkt. In onze eigen wetgeving wordt de belasting die verschuldigd is op reeds in het buitenland belaste inkomsten en opbrengsten van roerende goederen en kapitaal, gekweten door verrekening van het bedrag van de roerende voorheffing (artikel 186 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen), en « wordt van de belasting afgetrokken » (artikel 187 van hetzelfde Wetboek).

De opeenvolging van die twee artikelen en het gebruik, in het tweede, van het woord « daarenboven » schijnt erop te wijzen dat de verrekening in de volgende orde geschiedt: eerst de roerende voorheffing, vervolgens het forfaitaire gedeelte van de buitenlandse belasting (op 15 % vastgesteld in artikel 195 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen).

Uit een verklaring die de Minister van Financiën in de Senaarscommissie heeft afgelegd bij het onderzoek van het ontwerp van wet tot wijziging, in zake de voorheffingen, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (Gedr. Sr., Senaat, zitting 1965-1966, n° 219, blz. 5), blijkt echter dat de niet terugbetaalbare voorheffingen, waaronder de forfaitaire gedeelten van buitenlandse belastingen worden begrepen, bij voorrang zullen worden toegerekend en, voor zover het belastingssaldo kleiner is dan de terugbetaalbare voorheffingen, dat deze zullen worden terugbetaald (door aanzuivering bij voorrang van de aanslag in de vijf opcentiemen).

Men mag aannemen dat deze administratieve praktijk normaal zal worden gevolgd voor de verrekening van het forfaitaire gedeelte van de buitenlandse belasting, bedoeld in artikel 23, § 2, 2°, van de Overeenkomst.

Ten einde iedere betwisting in dat opzicht te voorkomen, verdient het aanbeveling het Wetboek van de inkomstenbelasting te wijzigen, ofwel door er de artikelen 186 en 187 van plaats te verwisselen, ofwel door in artikel 187 het woord « daarenboven » te vervangen door het bijwoord « vooraf ».

Die maatregel zou uitwerking moeten hebben vanaf de dag waarop de roerende voorheffing terugbetaalbaar is geworden.

De kamer was samengeseld uit :

De Heren : G. Holoye, kamervoorzitter,
G. Van Bunn en J. Masquelin, staatsraden,
P. De Visscher en G. Aronstein, bijzitters van de afdeling wetgeving,
Mevrouw : J. Truyens, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer G. Van Bunn.

Het verslag werd uitgebracht door de heer G. Piquet, eerste auditeur,

De Griffier,
(ger.) J. TRUYENS,

De Yoordner,
(ger.) G. HOLOYE.

WETSONTWERP

:BOUDEWIJN,

Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna u/ezen zullen, ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken, van Onze Minister van Financiën en van Onze Staatssecretaris voor Buitenlandse Handel,

HEBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

Onze Minister van Buitenlandse Zaken, Onze Minister van Financiën en Onze Staatssecretaris voor Buitenlandse

rieur sont chargés de présenter, en Notre nom aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit:

Article unique.

La Convention entre le Royaume de Belgique et la République d'Autriche en vue d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, y compris l'impôt sur les exploitations et les impôts fonciers, signée à Vienne le 29 décembre 1971, sortira son plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 23 octobre 1972.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI:

Le Ministre des Affaires étrangères,

P. HARMEL.

Le Ministre des Finances,

A. VLERICK.

Le Secrétaire d'Etat au Commerce extérieur,

H. FAYAT.

Handel zijn gelasr, in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers her wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Enig artikel.

De Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Oostenrijk tot het vernijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, met inbegrip van de ondernemingsbelasting en de grondbelastingen, ondertekend te Wenen op 29 december 1971, zal volkomen uirwerking hebben.

Gegeven te Brussel, op 23 oktober 1972.

BOUDEWIJN.

VAN KONINGSWEGE:

De Minister van Buitenlandse Zaken,

P. HARMEL.

De Minister van Financiën,

A. VLERICK.

De Staatssecretaris voor Buitenlandse Handel,

H. FAYAT.

10

Convention entre le Royaume de Belgique et la République d'Autriche en vue d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, y compris l'impôt sur les exploitations et les impôts fonciers

Sa Majesté le Roi des Belges

et
Le Président Fédéral de la République d'Autriche

désireux d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, y compris l'impôt sur les exploitations et les impôts fonciers, ont décidé de conclure une convention et ont nommé à cet effet pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. Georges C. Puttevils, Ambassadeur de Belgique à Vienne,

Le Président Fédéral de la République d'Autriche :

M. Dr. Josef Hammerschmidt, Directeur Général au Ministère des Finances,

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

I. Champ d'application de la convention

Article 1

Personnes visées

La présente convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou de chacun des deux Etats.

Article 2

Impôts visés

§ 1. La présente convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte de chacun des Etats contractants, de ses subdivisions politiques et de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

§ 2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune, les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts des gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, ainsi que les impôts sur les plus-values.

§ 3. Les impôts actuels auxquels s'applique la convention sont:

1. en ce qui concerne la Belgique:

- a) l'impôt des personnes physiques;
- b) l'impôt des sociétés;
- c) l'impôt des personnes morales;
- d) l'impôt des non-résidents, y compris les précomptes et les compléments de précomptes, les décimes et centimes additionnels aux impôts et précomptes, ainsi que la taxe communale additionnelle à l'impôt des personnes physiques;

2. en ce qui concerne l'Autriche:

- a) die Einkommensteuer (l'impôt sur le revenu);
- b) die Körperschaftsteuer (l'impôt des sociétés);
- c) die Vermögensteuer (l'impôt sur la fortune);
- d) der Beitrag vom Einkommen zur Förderung des Wohnbaues und für Zwecke des Familienlastenausgleiches (l'impôt sur le revenu pour la construction de maisons d'habitation et pour la promotion des charges familiales);
- e) die Aufsichtsratsabgabe (l'impôt sur les rétributions accordées aux membres des conseils d'administration);

Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Oostenrijk tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, met inbegrip van de ondernemingsbelasting en de grondbelastingen

Zijne Majesteit de Koning der Belgen

en
De Bondspräsident van de Republiek Oostenrijk

de wens koesterende dubbele belasting te vermijden en sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, met inbegrip van de ondernemingsbelasting en de grondbelastingen, te regelen, hebben besloten een overeenkomst te sluiten en hebben te dien einde tot hun gevolmachtigden benoemd, te weten :

Zijne Majesteit de Koning der Belgen :

De heer Georges C. Puttevils, Ambassadeur van België te Wenen,

De Bondspräsident van de Republiek Oostenrijk :

De heer Dr. Josef Hammerschmidt, directeur-generaal bij het Ministerie van Financiën,

die, na hun goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten te hebben uitgewisseld, als volgt zijn overeengekomen:

J. Reikwijdte van de overeenkomst

Artikel 1

Personen op wie de overeenkomst van toepassing is

Deze overeenkomst is van toepassing op personen die verblijfhouder zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 2

Belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is

§ 1. Deze overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van elk van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.

§ 2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

§ 3. De bestaande belastingen, waarop de overeenkomst van toepassing is, zijn met name:

1. met betrekking tot België:

- a) de personenbelasting;
- b) de vennootschapsbelasting;
- c) de rechtspersonenbelasting;
- d) de belasting der niet-verblijfbouders, met inbegrip van de voorheffingen en aanvullende voorheffingen, de opdecleren en opcentjemen op de hierboven vermelde belastingen en voorheffingen, alsmede de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting;

2. met betrekking tot Oostenrijk:

- a) die Einkommensteuer (de inkomstenbelasting);
- b) die Körperschaftsteuer (de vennootschapsbelasting);
- c) die Vermögensteuer (de vermogenstoelating);
- d) der Beitrag vom Einkommen zur Förderung des Wohnbaues und für Zwecke des Familienlastenausgleiches (de belasting op het inkomen ter bevordering van de woningbouw ter verevening van de gezinslasten);
- e) die Aufsichtsratsabgabe (de belasting op de tantièmes);

f) die Gewerbesteuer (l'impôt sur les exploitations) y compris la fraction de cet impôt portant sur les salaires (Lohnsummensteuer);

g) die Grundsteuer (l'impôt foncier);

h) die Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben (l'impôt sur les entreprises agricoles et forestières);

i) die Abgabe vom Bodenwert bei unbebauten Grundstücken (l'impôt sur la valeur des propriétés foncières non bâties);

j) die Abgabe von Vermögen, die der Erbschaftsteuer entzogen sind (l'impôt sur les parts de la fortune qui échappent à l'impôt sur les successions);

k) die Beiträge von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben zum Ausgleichsfonds für Familienbeihilfen (les contributions des exploitations agricoles et forestières au fonds de péréquation pour les aides familiales);

l) die Sonderabgabe vom Einkommen (l'impôt spécial sur le revenu);

m) die Sonderabgabe vom Vermögen (l'impôt spécial sur la fortune);

n) der Katastrophenfondsbeitrag vom Einkommen (la contribution sur le revenu au fonds des calamités);

o) der Katastrophenfondsbeitrag vom Vermögen (la contribution sur la fortune au fonds des calamités), quel que soit le mode de perception de ces impôts.

§ 4. Les dispositions de la convention concernant l'imposition des bénéfices des entreprises s'appliquent également par analogie à l'impôt sur les exploitations perçu en raison d'autres bases que le bénéfice ou la fortune.

§ 5. La convention s'appliquera aussi aux impôts futurs de nature identique ou analogue qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiqueront à la fin de chaque année les modifications apportées à leurs législations fiscales respectives.

II. Définitions.

Article 3

Définitions générales

§ 1er. Au sens de la présente convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente:

1- o) le terme « Belgique », employé dans un sens géographique, désigne le territoire du Royaume de Belgique; Il inclut tout territoire en dehors de la souveraineté nationale de la Belgique qui est ou sera désigné, selon la législation belge sur le plateau continental et conformément au droit international, comme territoire sur lequel les droits de la Belgique à l'égard du sol et du sous-sol de la mer et de leurs ressources naturelles peuvent être exercés;

b) le terme « Autriche », employé dans le même sens, désigne le territoire de la République d'Autriche;

2° les expressions « un Etat contractant » et « l'autre Etat contractant » désignent, suivant le contexte, la Belgique ou l'Autriche;

3° le terme « personne » comprend les personnes physiques et les sociétés;

4° le terme « société » désigne toute personne morale ou toute autre entité qui est imposable comme telle sur ses revenus ou sur sa fortune dans l'Etat dont elle est un résident;

5° les expressions « entreprise d'un Etat contractant » et « entreprise de l'autre Etat contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

6° l'expression « autorités compétentes » désigne:

a) en ce qui concerne la Belgique, l'autorité compétente suivant sa législation nationale et

b) en ce qui concerne l'Autriche, le Ministre Fédéral des Finances.

§ 2. Pour l'application de la convention par un Etat contractant, toute expression qui n'est pas autrement définie a le sens qui lui est attribué par la législation dudit Etat régissant les impôts qui font l'objet de la convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

f) die Gewerbesteuer (de ondernemingsbelasting), met inbegrip van het belastinggedeelte, geheven naar het loonbedrag (Lohnsummensteuer);

g) die Grundsteuer (de grondbelasting);

h) die Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben (de heffing van land- en bosbouwondernemingen);

i) die Abgabe vom Bodenwert bei unbebauten Grundstücken (de heffing op de waarde van onbebouwde grondeigendommen);

j) die Abgabe von Vermögen, die der Erbschaftsteuer entzogen sind (de heffing van aan successiebelasting onttrokken vermogen);

k) die Beiträge von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben zum Ausgleichsfonds für Familienbeihilfen (de bijdragen van land- en bosbouwbedrijven ten behoeve van het vereveningsfonds voor gezinshulp);

l) die Sonderabgabe vom Einkommen (de speciale belasting op het inkomen);

m) die Sonderabgabe vom Vermögen (de speciale belasting op het vermogen);

n) der Katastrophenfondsbeitrag vom Einkommen (de heffing op het inkomen ten behoeve van het rampenfonds);

o) der Katastrophenfondsbeitrag vom Vermögen (de heffing op het vermogen ten behoeve van het rampenfonds), ongeacht de wijze waarop die belastingen worden geheven.

§ 4. De bepalingen van de overeenkomst betreffende de belastingheffing van winsten van ondernemingen zijn op analoge wijze van toepassing op de ondernemingsbelasting, dienaar een andere grondslag dan de winst of het vermogen wordt geheven.

§ 5. De overeenkomst zalook van toepassing zijn op elke gelijke of in wezen gelijksoortige belasting, die in de toekomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen wordt geheven. Aan het einde van elk jaar zullen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten elkaar de wijzigingen die in hun onderscheidene belastingswetten zijn aangebracht, mededelen.

II. Begripsbepalingen

Artikel 3

Algemene bepalingen

§ 1. In deze overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist:

1- o) het woord « België », in aardrijkskundig verband gebruikt, het grondgebied van het Koninkrijk België, het omvat elk grondgebied buiten de nationale soevereiniteit van België dat, volgens de Belgische wetgeving betreffende het continentaal plat en overeenkomstig het Internationaal recht, is of zal worden aangeduid als een gebied waarin de rechten van België met betrekking tot de zeebodem en de ondergrond en de natuurlijke rijkdommen daarvan kunnen worden uitgeoefend;

b) betekent het woord « Oostenrijk », in hetzelfde verband gebruikt, het grondgebied van de Republiek Oostenrijk;

2° betekenen de uitdrukkingen « een overeenkomstsluitende Staat » en « de andere overeenkomstsluitende Staat », België of Oostenrijk, al naar het zinsverband vereist;

3- omvat het woord « persoon » elke natuurlijke persoon en elke vennootschap;

4- betekent het woord « vennootschap » elke rechtspersoon of elk ander lichaam dat zodanig in de Staat waarvan het een verblijfhouder is, belastbaar is ter zake van zijn inkomen of van zijn vermogen;

5- betekenen de uitdrukkingen « onderneming van een overeenkomstsluitende Staat » en « onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat », onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat en een onderneming gedreven door een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat;

6- betekent de uitdrukking « bevoegde autoriteit »:

a) in België, de autoriteit die volgens de nationale wetgeving bevoegd is en

b) in Oostenrijk, de Bondsminister van Financiën.

§ 2. Voor de toepassing van de overeenkomst door een overeenkomstsluitende Staat heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet anders omschreven uitdrukking de betekenis, welke die uitdrukking heeft, volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen die het onderwerp van de overeenkomst uitmaken.

Article 4
Domicile fiscal

§ 1. Au sens de la présente convention, l'expression «résident(e) d'un Etat contractant» désigne toute personne qui, en vertu de la législation dudit Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue; elle désigne également les sociétés de droit belge - autres que les sociétés par actions - qui ont opté pour l'assujettissement de leurs bénéfices à l'impôt des personnes physiques.

§ 2. Lorsque, selon la disposition du § 1, une personne physique est considérée comme résidente de chacun des Etats contractants, le cas est résolu d'après les règles suivantes:

1° cette personne est considérée comme résidente de l'Etat contractant où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent. Lorsqu'elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans chacun des Etats contractants, elle est considérée comme résidente de l'Etat contractant avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

2° si l'Etat contractant où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé ou qu'elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats contractants, elle est considérée comme résidente de l'Etat contractant où elle séjourne de façon habituelle;

3° si cette personne séjourne d'une façon habituelle dans chacun des Etats contractants ou qu'elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux; elle est considérée comme résidente de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité;

4° si cette personne possède la nationalité de chacun des Etats contractants ou qu'elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent conformément à l'article 25.

§ 3. Lorsque, selon la disposition du § 1er, une société est considérée comme résidente de chacun des Etats contractants, elle est réputée résidente de l'Etat contractant où se trouve son siège de direction effective.

Article 5
Etablissement stable

§ 1er. Au sens de la présente convention, l'expression «établissement stable» désigne une installation fixe d'affaires où l'entreprise exerce tout ou partie de son activité.

§ 2. L'expression «établissement stable» comprend notamment:

- 1° un siège de direction;
- 2° une succursale;
- 3° un bureau;
- 4° une usine;
- 5° un atelier;

6° une mine, une carrière ou tout autre lieu d'exploitation de ressources naturelles;

7° un chantier de construction ou de montage dont la durée dépasse douze mois.

§ 3. On ne considère pas qu'il y a établissement stable si:

1° il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;

2° des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées, aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

3° des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées, aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

4° une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

5° une installation fixe d'affaires est utilisée pour l'entreprise aux seules fins de publicité, de fourniture d'informations, de recherches scientifiques ou d'activités analogues qui ont un caractère préparatoire ou auxiliaire.

Artikel 4
Fiscale woonplaats

§ 1. Voor de toepassing van deze overeenkomst betekent de uitdrukking «verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat» iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid; zij omvat ook de vennootschappen naar Belgisch recht - niet zijnde vennootschappen op aandelen - die de aanslag van hun winsten in de personenbelasting hebben gekozen.

§ 2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepaling van § 1 verblijfhouder van beide overeenkomstsluitende Staten is, gelden de volgende regels:

1° hij wordt geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarin hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft. Indien hij in beide overeenkomstsluitende Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarmee zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwste zijn (middelpunt van de levensbelangen);

2° indien niet kan worden bepaald in welke overeenkomstsluitende Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de overeenkomstsluitende Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarin hij gewoonlijk verblijft;

3° indien hij in beide overeenkomstsluitende Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij onderdaan is;

4° indien hij onderdaan is van beide overeenkomstsluitende Staten of van geen van beide, zullen de bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 25 overleg plegen.

§ 3. Indien een vennootschap ingevolge de bepaling van § 1 verblijfhouder van beide overeenkomstsluitende Staten is, wordt zij geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarin de plaats van haar werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5
Vaste inrichting

§ 1. Voor de toepassing van deze overeenkomst betekent de uitdrukking «vaste inrichting» een vaste bedrijfsinrichting waarin de onderneming haar werkzaamheden geheel of gedeeltelijk uitoefent.

§ 2. De uitdrukking «vaste inrichting» omvat in het bijzonder:

- 1. een plaats waar leiding wordt gegeven;
- 2° een mijn;
- 3° een kantoor;
- 4° een fabriek;
- 5° een werkplaats;

6° een mijn, een steengroeve of enige andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden geëxploiteerd;

7° de uitvoering van een bouwwerk of van constructiewerkzaamheden waarvan de duur twaalf maanden overschrijdt.

§ 3. Een vaste inrichting wordt niet aanwezig geacht indien:

1° gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag; uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen;

2° een aan de onderneming toebehorende goederenvoorraad wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;

3° een aan de onderneming toebehorende goederenvoorraad wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;

4° een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen aan te kopen of inlichtingen in te winnen;

5° een vaste bedrijfsinrichting ten behoeve van de onderneming wordt aangehouden, uitsluitend voor reclamadoeleinden, voor het geven van inlichtingen, voor wetenschappelijk onderzoek of voor soortgelijke werkzaamheden die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben.

§ 4. Une personne - autre qu'un agent jouis-sant d'un statut indépendant, visé au § 5 - qui agit dans un Etat contractant pour le compte d'une entreprise de l'autre Etat contractant est considérée comme constituant un établissement stable de l'entreprise dans le premier Etat si elle dispose dans cet Etat de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement, lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, à moins que l'activité de cette personne ne soit limitée à l'achat de marchandises pour l'entreprise.

§ 5. On ne considère pas qu'une entreprise d'un Etat contractant a un établissement stable dans l'autre Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

§ 6. Une entreprise d'assurances d'un Etat contractant est considérée comme ayant un établissement stable dans l'autre Etat dès l'instant où, par l'intermédiaire d'un représentant visé au § 4 ou d'un agent jouissant d'un statut indépendant et disposant de pouvoirs, qu'il exerce habituellement, lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, elle perçoit des primes sur le territoire dudit Etat ou assure des risques situés sur ce territoire.

§ 7. Le fait qu'une société résidente d'un Etat contractant contrôle une société qui est un résident de l'autre Etat ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

III. Imposition des revenus

Article 6

Revenus de biens immobiliers

§ 1. Les revenus provenant de biens immobiliers sont imposables dans l'Etat contractant où ces biens sont situés.

§ 2. L'expression « biens immobiliers » est définie conformément au droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression englobe en tout cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit, des biens immobiliers et les droits à des redevances variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres richesses du sol.

§ 3. La disposition du § 1er s'applique aux revenus provenant de l'exploitation ou de la jouissance directes, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

§ 4. Les dispositions des §§ 1er et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession libérale.

Article 7

Bénéfices des entreprises

§ 1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une autre façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

§ 2. Sans préjudice de l'application du § 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte et séparée, exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et exerçant toute indépendance.

§ 4. Een persoon - niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger in de zin van § 5 - die in een overeenkomstsluitende Staat voor een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat werkzaam is, wordt als een in de eerstbedoelde Staat aanwezige vaste inrichting van de onderneming beschouwd, indien hij in die Staat een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht aldaar gewoonlijk uitoefent, tenzij zijn werkzaamheden beperkt blijven tot de aankoop van goederen voor de onderneming.

§ 5. Een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat wordt niet geacht een vaste inrichting in de andere overeenkomstsluitende Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, een algemeen commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, op voorwaarde dat deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

§ 6. Een verzekeringsonderneming van een overeenkomstsluitende Staat wordt beschouwd in de andere Staat een vaste inrichting te hebben zodra zij op het grondgebied van de andere Staat premies int of op dat grondgebied gelegen risico's verzekert door bemiddeling van een in § 4 bedoelde vertegenwoordiger of van een onafhankelijke vertegenwoordiger die een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht gewoonlijk uitoefent.

§ 7. De enkele omstandigheid dat een vennootschap die verblijfhouder is van een overeenkomstsluitende Staat een vennootschap beheerst, die verblijfhouder is van de andere Staat of die in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting hetzij op andere wijze), stempelt een van beide vennootschappen niet tot een vaste inrichting van de andere.

III. Belastingheffing naar het inkomen

Artikel 6

Inkomsten uit onroerende goederen

§ 1. Inkomsten uit onroerende goederen zijn belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin die goederen zijn gelegen.

§ 2. De uitdrukking « onroerende goederen » heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van de overeenkomstsluitende Staat waarin de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbouwbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie van minerale aardlagen, bronnen en andere bodembedrijfsdommen.

§ 3. De bepaling van § 1 is van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie of het rechtstreeks genot, uit de verhuur of verpachting, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.

§ 4. De bepalingen van de §§ 1 en 3 zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen gebezigd voor de uitoefening van een vrij beroep.

Artikel 7

Winsten van ondernemingen

§ 1. Winsten van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, zijn de winsten van de onderneming in de andere Staat belastbaar, maar slechts voor zover zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

§ 2. Onverminderd de toepassing van § 3 worden, indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elke overeenkomstsluitende Staat aan die vaste inrichting de winsten toegerekend die zij zouden kunnen behalen indien zij een onafhankelijke en zelfstandige onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen.

§ 3. Dans le calcul des bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

§ 4. A défaut de comptabilité régulière ou d'autres éléments probants permettant de déterminer le montant des bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant, qui est imputable à son établissement stable situé dans l'autre Etat, l'impôt peut notamment être établi dans cet autre Etat conformément à sa propre législation, compte tenu des bénéfices normaux d'entreprises analogues du même Etat, se livrant à la même activité ou à des activités analogues dans des conditions identiques ou analogues.

Dans l'éventualité visée à l'alinéa précédent, le bénéfice imputable audit établissement stable peut également être déterminé sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, pour autant que le résultat ainsi obtenu soit conforme aux principes énoncés dans le présent article.

§ 5. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont calculés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

§ 6. Les dispositions du présent article s'appliquent également aux bénéfices d'un associé dans une « stille Gesellschaft » de droit autrichien.

§ 7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la convention, les dispositions du présent article ne font pas obstacle à l'application des dispositions de ces autres articles pour la taxation de ces éléments de revenu.

Article 8

Bénéfices des entreprises de navigation maritime ou aérienne

§ 1. Par dérogation à l'article 7, §§ 1er à 6, les bénéfices provenant de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international ne sont imposables que dans l'Etat contractant où est situé le siège de la direction effective de l'entreprise.

§ 2. Si le siège de direction effective d'une entreprise de navigation maritime est à bord d'un navire, ce siège est réputé situé dans l'Etat contractant dont l'exploitant unique ou principal est le résident.

Article 9

Entreprises interdépendantes

Lorsque

a) une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au financement d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que

b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au financement d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions acceptées, ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient conclues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été obtenus par l'une des entreprises, mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

Article 10

Dividendes

§ 1. Les dividendes attribués par une société résidente d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

§ 3. Bij het bepalen van de winsten van een vaste inrichting worden als aftrek toegelaten kosten die zijn gemaakt ten behoeve van die vaste inrichting, daaronder begrepen kosten van leiding en algemene beheerskosten, aldus gemaakt hetzij in de Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

§ 4. Bij gebrek aan een regelmatige boekhouding of andere voldoende gegevens die het mogelijk maken het bedrag te bepalen van de winsten van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat, dat aan haar vaste inrichting in de andere overeenkomstsluitende Staat kan worden toegerekend, mag de belasting in die andere Staat volgens diens wetgeving worden gevestigd, onder meer met inachtneming van de normale winsten van soortgelijke ondernemingen van die Staat, die dezelfde of gelijksoortige werkzaamheden onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden uitoefenen.

In gevallen als in vorig lid bedoeld zijn, mag de winst die aan de vaste inrichting is toe te rekenen ook worden bepaald op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, voor zover het aldus bekomen resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

§ 5. Voor de toepassing van de voorgaande paragrafen worden de winsten die aan de vaste inrichting kunnen worden toegerekend, ieder jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om anders te handelen.

§ 6. De bepalingen van dit artikel zijn ook van toepassing op de winsten van een vennoot in een « stille Gesellschaft » naar Oostenrijks recht.

§ 7. Indien in de winsten inkomsterbestanddelen zijn begrepen, die afzonderlijk in andere artikelen van de overeenkomst worden behandeld, beletten de bepalingen van dit artikel geenszins de toepassing van die andere artikelen voor de belastingheffing van die inkomstenbestanddelen.

Artikel 8

Winsten van zee- en luchtscheepvaartondernemingen

§ 1. In afwijking van artikel 7, §§ 1 tot 6, zijn winsten uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

§ 2. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een zeescheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de enige of voornaamste exploitant verblijfhouder is.

Artikel 9

Onderling afhankelijke ondernemingen

Indien

a) een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel aan de financiering van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat, of

b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel aan de financiering van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat en van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat.

en in het ene of in het andere geval tussen de twee ondernemingen in hun handels- of financiële berekeningen, voorwaarden zijn aanvaard of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen winsten, welke zonder deze voorwaarden door een van de ondernemingen zouden zijn behaald maar ten gevolge van die voorwaarden niet zijn behaald, worden begrepen in de winsten van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

Artikel 10

Dividenden

§ 1. Dividenden toegekend door een vennootschap die verblijfhouder is van een overeenkomstsluitende Staat aan een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat, zijn in die andere Staat belastbaar.

§ 2. Toutefois, ces dividendes peuvent être imposés dans l'Etat contractant dont la société qui attribue les dividendes est un résident et selon la législation de cet Etat; mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder 15 p.c. du montant brut desdits dividendes.

Les dispositions du présent paragraphe ne limitent pas l'imposition de la société sur les bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

§ 3. Le terme « dividendes » employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateurs ou autres parts bénéficiaires, à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime que les revenus d'actions par la législation fiscale de l'Etat dont la société distributrice est un résident. Ce terme comprend les revenus - même attribués sous la forme d'intérêts - imposables au titre de revenus de capitaux investis par les associés dans les sociétés - autres que les sociétés par actions - résidentes de la Belgique,

§ 4. Les dispositions des §§ 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des dividendes, résident d'un Etat contractant, a dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, un établissement stable auquel se rattache effectivement la participation génératrice des dividendes. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables, étant entendu que lesdits dividendes peuvent être imposés soit séparément, soit comme des bénéfices, conformément à la législation de cet autre Etat contractant.

§ 5. Lorsqu'une société résidente d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, celui-ci ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par cette société en dehors de cet autre Etat à des personnes qui n'en sont pas des résidents, ni aucun impôt au titre d'imposition complémentaire des bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes distribués ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat. La disposition qui précède n'empêche pas ledit autre Etat d'imposer les dividendes afférents à une participation qui se rattache effectivement à un établissement stable exploité dans cet autre Etat par un résident du premier Etat.

Article 11

Intérêts

§ 1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et attribués à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

§ 2. Toutefois, ces intérêts peuvent être imposés dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat; mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder 15 p.c. de leur montant.

§ 3. Le terme « Intérêts » employé dans le présent article désigne les revenus des fonds publics, des obligations d'emprunts, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices et, sous réserve du § 4 ci-après, des créances ou dépôts de toute nature, ainsi que les lots d'emprunts et tous autres produits soumis au même régime que les revenus de sommes prêtées ou déposées par la législation fiscale de l'Etat d'où proviennent les revenus.

§ 4. Les dispositions du présent article ne s'appliquent pas:

1° aux intérêts considérés comme des dividendes en vertu de l'article 10, § 3, deuxième phrase;

2° aux intérêts de créances commerciales - y compris celles qui sont représentées par des effets de commerce - résultant du paiement à terme de fournitures de marchandises, produits ou services, par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant;

3° aux intérêts de comptes courants ou d'avances entre des entreprises bancaires de chacun des deux Etats;

4° aux intérêts de dépôts de sommes d'argent, non représentés, par des titres au porteur, effectués dans des entreprises bancaires, y compris les établissements publics de crédit.

Les intérêts visés sub 2° à 4° de l'alinéa qui précède sont soumis, suivant le cas, au régime prévu à l'article 7 ou à l'article 21.

§ 2. Die dividenden mogen echter in de overeenkomstsluitende Staat, waarin de vennootschap die de dividenden toekent verblijfhouder is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast; maar de aldus geheven belasting mag niet hoger zijn dan 15 pct. van het brutobedrag van die dividenden.

De bepalingen van deze paragraaf stellen geen beperking aan de belastingheffing van de vennootschap ter zake van de winsten waaruit de dividenden worden betaald,

§ 3. Het woord « dividenden » betekent in dit artikel inkomsten uit aandelen, genotsaandelen of -rechten, mijn aandelen, oprechttersaandelen of andere winstaandelen met uitzondering van schuldvorderingen, alsmede inkomsten van andere maatschappelijke delen, die volgens de belastingwetgeving van de Staat, waarvan de uitkerende vennootschap verblijfhouder is, op dezelfde wijze als inkomsten uit aandelen worden belast. Het omvat de inkomsten - zelfs toegekend in de vorm van Interesten - die belastbaar zijn als inkomens van belegde kapitalen van vennoten in andere vennootschappen dan op aandelen, die verblijfhouder van België zijn.

§ 4. De bepalingen van de §§ 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de genietter van de dividenden, verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt, verblijfhouder is, een vaste inrichting heeft waarmede de participatie die de dividenden oplevert wezenlijk is verbonden. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing, met dien verstande dat die dividenden, hetzij afzonderlijk, hetzij als winsten mogen worden belast volgens de wetgeving van die andere overeenkomstsluitende Staat,

§ 5. Indien een vennootschap die verblijfhouder is van een overeenkomstsluitende Staat winsten of Inkomsten verkrijgt uit de andere overeenkomstsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op de dividenden, door die vennootschap betaald aan personen die geen verblijfhouder van die andere Staat zijn, noch de niet uitgedeelde winst van de vennootschap onderwerpen aan een bijkomende belasting zelfs indien de uitgedeelde dividenden of de niet uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winst of inkomsten afkomstig uit die andere Staat. De voorgaande bepaling belet die andere Staat niet de dividendten te belasten die verband houden met een deelneming die wezenlijk verbonden is met een door een verblijfhouder van de eerstbedoelde Staat in die andere Staat aangehouden vaste inrichting.

Artikel 11

Interest

§ 1. Interest afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en toegekend aan een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat is in die andere Staat belastbaar,

§ 2. Die interest mag echter in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast; maar de aldus geheven belasting mag niet hoger zijn dan 15 pct. van het bedrag van de interest.

§ 3. Het woord « interest » betekent in dit artikel inkomsten van overheidsfondsen, van Jeningobligaties met of zonder hypothecaire waarborg of recht van deekleming in de winsten en, onder voorbehoud van § 4 hierna, van schuldvorderingen of deposito's van allerlei aard, alsmede lofen van leningen en alle andere opbrengsten die overeenkomstig de belastingwetgeving van de Staat waaruit de inkomsten afkomstig zijn, op dezelfde wijze worden belast als inkomsten van geleende of gedeponeerde gelden.

§ 4. De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing op :

1° interest die als dividend wordt beschouwd ingevolge artikel 10, § 3, tweede zin;

2° interest van handelsschuldvorderingen - met inbegrip van vorderingen vertegenwoordigd door handelspapier - wegens termijnbetaling van leveringen van koopwaar, goederen of diensten door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat;

3° Interest van rekeningen-courant of van voorschotten tussen bankondernemingen van elk van de twee Staten;

4° interest van niet in effecten aan toonder verdeelde gelddeposito's bij bankondernemingen, daaronder begrepen openbare kredietinstellingen.

De in 2° tot 4° van vorig lid bedoelde interest is onderworpen aan de regeling van artikel 7 of van artikel 21, naar het geval.

§ 5. Les dispositions des §§ 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des intérêts, résident d'un Etat contractant, a dans l'autre Etat contractant d'où proviennent ceux-ci un établissement stable auquel se rattache effectivement le prêt, la créance ou le dépôt générateur de ces revenus. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

§ 6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel l'emprunt générateur des intérêts a été contracté et qui supporte comme telle la charge de ceux-ci, ces intérêts sont réputés provenir de l'Etat contractant où est situé l'établissement stable.

§ 7. Si, par suite de relations spéciales existant entre le débiteur et le créancier ou déposant ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tierces personnes, le montant des intérêts attribués, compte tenu de la créance ou du dépôt pour lequel ils sont versés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le créancier ou déposant en l'absence de pareilles relations, les dispositions des §§ 1 et 2 ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En ce cas, la partie excédentaire des intérêts reste imposable conformément à la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la Convention applicables aux revenus auxquels cette partie excédentaire peut être assimilée.

Article 12 Redevances

§ 1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et attribuées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

§ 2. Les redevances payées par une société résidente de l'un des Etats contractants à une personne résidente de l'autre Etat contractant qui possède plus de 50 pour cent du capital de la société qui paie les redevances peuvent être imposées dans le premier Etat, mais le taux de cet impôt ne peut pas excéder 10 p.c. du montant brut de ces redevances.

§ 3. Le terme « redevances » employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques et les films ou les enregistrements conçus pour la radio et la télévision, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique ne constituant pas un bien immobilier visé à l'article 6 et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

§ 4. Les dispositions des §§ 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des redevances, résident d'un Etat contractant, a dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances, un établissement stable auquel se rattache effectivement le droit ou le bien générateur des redevances. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

§ 5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel le contrat donne lieu au paiement des redevances a été conclu et qui supporte comme telle la charge de celles-ci, ces redevances sont réputées provenir de l'Etat contractant où est situé l'établissement stable.

§ 6. Si, par suite de relations spéciales existant entre le débiteur et le créancier ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tierces personnes, le montant des redevances attribuées, compte

§ 5. De bepalingen van de §§ 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de genietende van de interest, verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een vaste inrichting heeft waarmee de lening, de schuldverdring of het deposito, die de interest opleveren, wezenlijk zijn verbonden. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

§ 6. Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn als de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan, of een verblijfhouder van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft ter behoeve waarvan de lening die de interest voortbrengt werd aangegaan en die de last van die interest als zodanig draagt, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de overeenkomstsluitende Staat waarin de vaste inrichting is gelegen.

§ 7. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de schuldeiser of deponent of, tussen hen beiden en derden, het bedrag van de toegekende interest, gelet op de schuldverdring of het deposito waarvoor hij wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de schuldeiser of deponent zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van de §§ 1 en 2 slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In een zodanig geval blijft het daarenboven uitgaande deel van de interest belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke overeenkomstsluitende Staat en met inachtneming van de overige bepalingen van de overeenkomst die van toepassing zijn op de inkomsten waarmede dat deel kan worden gelijkgesteld.

Artikel 12 Royalty's

§ 1. Royalty's afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en toegekend aan een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat zijn in die andere Staat belastbaar.

§ 2. Royalty's door een vennootschap die verblijfhouder is van een van de overeenkomstsluitende Staten betaald aan een persoon die verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat is en die meer dan 50 ten honderd bezit van het kapitaal van de vennootschap die de royalty's betaalt, mogen in de eerste Staat worden belast, maar het tarief van die belasting mag niet hoger zijn dan 10 pct. van het brutobedrag van die royalty's.

§ 3. Het woord « royalty's » betekent in dit artikel betalingen van elke aard als vergoeding voor het gebruik of voor het recht van gebruik van een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, daaronder begrepen bioscoopfilms en films of opnamen voor radio en televisie, van een octrooi, van een fabrieks- of handelsmerk, van een ontwerp of model, van een plan, van een geheim recept of werkwijze, dan wel voor het gebruik of voor het recht van gebruik van een nijverheids-, handels-, of wetenschappelijke uitrusting die geen onroerend goed is als bedoeld in artikel 6, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

§ 4. De bepalingen van de §§ 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de genietende van de royalty's, verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, een vaste inrichting heeft waarmede het recht of het goed, die de royalty's opleveren, wezenlijk zijn verbonden. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

§ 5. Royalty's worden geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn als de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan, of een verblijfhouder van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de royalty's ongeacht of hij verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft ten behoeve waarvan de overeenkomst welke tot de betaling van de royalty's aanleiding geeft werd aangegaan en die de last van de royalty's als zodanig draagt, worden die royalty's geacht afkomstig te zijn uit de overeenkomstsluitende Staat waarin de vaste inrichting is gelegen.

§ 6. Indien ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de genietende of tussen hen beiden en derden het bedrag van de toegekende royalty's, gelet op de prestatie waarvoor

tenu de la prestation pour laquelle elles sont versées, excède le montant normal dont seraient convenus le débiteur et le créancier en l'absence de pareilles relations, les dispositions des §§ 1 et 2 ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En ce cas, la partie excédentaire des redevances reste imposable conformément à la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions aux revenus auxquels celle partie excédentaire peut être assimilée.

Article 13

Gains en capital

§ 1. Les gains provenant de l'aliénation des biens immobiliers, tels qu'ils S'Ont définis à l'article 6, § 2, sont imposables dans l'Etat contractant où ces biens sont situés.

§ 2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers l'al-sant partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers constitutifs d'une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession libérale, y compris de tels gains provenant de l'aliénation globale de eet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat. Les règles prévues à l'article 7, §§ 2 et 3, S'appliquent à la détermination du montant de ces gains.

Toutefois, les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers visés à l'article 22, § 3, ne sont imposables que dans l'Etat contractant où ces biens eux-mêmes sont imposables en vertu dudit article.

§ 3. Les gains provenant de l'aliénation de tous autres biens, y compris une participation - ne faisant pas partie de l'actif d'un établissement stable visé au § 2 - dans une société par actions ou une autre société de capitaux, ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14

Professions libérales

§ 1. Sous réserve des dispositions des articles 16 et 17, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités indépendantes de caractère analogue ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que ce résident ne dispose de façon habituelle dans l'autre Etat d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. S'il dispose d'une telle base, les revenus sont imposables dans l'autre Etat, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables aux activités exercées à l'intervention de ladite base fixe.

§ 2. L'expression « professions libérales » comprend en particulier les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15

Professions dépendantes

§ 1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 17, 18, 19 et 20, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

§ 2. Par dérogation au § 1 et sous la réserve y mentionnée, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si :

1° elles rétribuent l'activité exercée dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes - y compris la durée des interruptions normales de travail - n'excédant pas au total 183 jours au cours de l'année civile, et

zij] worden betaald, hoger is dan het normale bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de genietter zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van de §§ 1 en 2 slechts op het Jaatstbedoelde bedrag van toepassing. In een zodanig geval hlijft het daarboven uitgaande deel van de royalty's belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke overeenkomstsluitende Staat en met inachtneming van de overige bepalingen van de overeenkomst die van toepassing zijn op de inkomsten waarmede dat deel kan worden gelijkgesteld.

Artikel 13

Vermogenswinsten

§ 1. Winsten verkregen uit de vervreemding van onroerende goederen als omschreven in artikel 6, § 2, zijn belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin die goederen zijn gelegen,

§ 2. Winsten verkregen uit de vervreemding van roerende goederen, deel uitmakende van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, of van merende goederen behorende tot een vaste basis die een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat voor de uitoefening van een vrij beroep tot zijn beschikking heeft, daaronder begrepen winsten verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (alleen of te zamen met de gehele onderneming) of van de vaste basis, zijn in die andere Staat belastbaar. De regels van artikel 7, §§ 2 en 3, zijn van toepassing bij het bepalen van het bedrag van die winsten.

Winsten verkregen uit de vervreemding van roerende goederen als bedoeld in artikel 22, § 3, zijn echter slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin die goederen zelf volgens dat artikel belastbaar zijn.

§ 3. Winsten verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen, daaronder begrepen een participatie - welke geen deel uitmaakt van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting als bedoeld in § 2 - in een vennootschap op aandelen of een andere kapitaalvennootschap, zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vervreemder verblijfhouder is.

Artikel 14

Vrije beroepen

§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16 en 17, zijn inkomsten verkregen door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat uit de uitoefening van een vrij beroep of andere zelfstandige werkzaamheden van soortgelijke aard slechts in die Staat belastbaar, tenzij die verblijfhouder in de andere Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vaste basis beschikt. Indien hij over zulk een vaste basis beschikt, zijn de inkomsten in de andere Staat belastbaar, maar slechts voor zover zij kunnen worden toegerekend aan de werkzaamheden welke met behulp van die vaste basis worden uitgeoefend.

§ 2. De uitdrukking « vrij beroep » omvat met name zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding, of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, ingenieurs, architecten, tandartsen en accountants,

Artikel 15

Niet zelfstandige beroepen

§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 17, 18, 19 en 20, zijn lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, zijn de ter zake daarvan verkregen beloningen in die andere Staat belastbaar,

§ 2. In afwijking van § 1 en onder het aldaar vennelde voorbehoud zijon beloningen verkregen door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een in de andere overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien:

1° de beloningen werkzaamheden vergelden, die in de andere Staat werden uitgeoefend tijdens een tijdvak of tijdvakken welke - met inbegrip van de normale arbeidsonderbrekingen - gedurende het kalenderjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en

2" les rémunérations sont payées par un employeur ou au nom d'un employeur qui n'est pas résident de l'autre Etat et,

3" la charge des rémunérations n'est pas supportée comme telle par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

§ 3. Par dérogation au §§ 1 et 2 et sous la réserve mentionnée audit § 1, les rémunérations au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international sont considérées comme se l'apportant à une activité exercée dans l'Etat contractant où est situé le siège de la direction effective de l'entreprise et sont imposables dans cet Etat.

Article 16

*Administrateurs et commissaires de sociétés
par actions ou de capitaux*

§ 1er. Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit, en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance ou d'un organe analogue d'une société par actions ou d'une autre société de capitaux, résidente de l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat. Il en est de même des rémunérations d'un associé commandité d'une société en commandite par actions, résidente de la Belgique.

§ 2. Les rémunérations allouées à une personne visée au § 1 pour une activité journalière exercée dans un établissement stable situé dans l'Etat contractant autre que celui dont la société est un résident sont imposables dans cet autre Etat si l'Etat ne les supporte pas comme telles par cet établissement stable.

Article 17

Artistes et sportifs

Les revenus que les professionnels du spectacle, tels les artistes de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision et les musiciens, ainsi que les sportifs, retirent de leurs activités personnelles en cette qualité, sont imposables dans l'Etat contractant où ces activités sont exercées.

Article 18

Pensions

§ 1. Sous réserve des dispositions de l'article 19, les pensions et autres rémunérations similaires versées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur ne sont imposables que dans cet Etat.

§ 2. Toutefois, les pensions, et toutes allocations, périodiques ou non, payées, en exécution de la législation sociale d'un Etat contractant, par cet Etat, une subdivision politique, une collectivité locale ou une personne morale de droit public de cet Etat sont imposables dans cet Etat.

Article 19

Rémunérations et pensions publiques

§ 1. Les rémunérations, y compris les pensions, versées par un Etat contractant ou par l'une de ses subdivisions politiques, collectivités locales ou personnes morales de droit public, soit directement, soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, au titre de services rendus à cet Etat ou à une de ses subdivisions politiques, collectivités locales ou personnes morales de droit public, sont imposables dans ledit Etat.

Cette disposition ne s'applique pas lorsque le bénéficiaire de ces revenus possède la nationalité de l'autre Etat sans posséder en même temps la nationalité du premier Etat.

§ 2. Le § 1 ne s'applique pas aux rémunérations ou pensions versées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité commerciale ou industrielle exercée par un Etat contractant, par une subdivision politique, une collectivité locale ou une personne morale de droit public de cet Etat.

2" de beloningen worden betaald door of namens een werkgever die geen verblijfhouder van de andere Staat is, en

3" de last van de beloningen als zodanig niet wordt gedragen door een vaste inrichting of een vaste basis, die de werkgever in de andere Staat heeft.

§ 3. In afwijking van de §§ 1 en 2 en onder het in § 1 gemaakte voorbehoud, worden beloningen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig in internationaal verkeer geacht betrekking te hebben op werkzaamheden uitgeoefend in de overeenkomstsluitende Staat, waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen, en zijn zij in die Staat belastbaar.

Artikel 16

*Beheerders en commissarissen van vennootschappen
op aandelen of van kapitaalvennootschappen*

§ 1. Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke uitkeringen, door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat verkregen in zijn hoedanigheid van lid van de raad van bestuur of van toezicht, of van een gelijkaardig orgaan van een vennootschap op aandelen of van een andere kapitaalvennootschap, die verblijfhouder is van de andere overeenkomstsluitende Staat, zijn in die andere Staat belastbaar. Dit geldt ook voor de beloningen van een gecommanditeerde vennoot van een vennootschap bij wijze van geldschieting op aandelen, verblijfhouder van België.

§ 2. De beloningen die aan een persoon als bedoeld in § 1 worden toegekend voor de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden in een vaste inrichting, gelegen in de andere overeenkomstsluitende Staat dan die waarvan de vennootschap verblijfhouder is, zijn in die andere Staat belastbaar indien zij als zodanig door die vaste inrichting worden gedragen.

Artikel 17

Artiesten en sportbeoefenaars

Inkomsten die beroepsartiesten, zoals toneelspelers, film-, radio- of televisieartiesten en musici, alsmede sportbeoefenaars, als zodanig verkrijgen uit hun persoonlijke werkzaamheden, zijn belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin die werkzaamheden worden verricht.

Artikel 18

Pensioenen

§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19 zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen, betaald aan een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking, slechts in die Staat belastbaar.

§ 2. Pensioenen en andere al dan niet periodieke uitkeringen ter uitvoering van de sociale wetgeving van een overeenkomstsluitende Staat betaald door die Staat, door een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan, of door een rechtspersoon naar het publiek recht van die Staat, zijn echter in die Staat belastbaar.

Artikel 19

Openbare beloningen en pensioenen

§ 1. Beloningen, daaronder begrepen pensioenen, door een overeenkomstsluitende Staat of door een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan (of door een rechtspersoon naar publiek recht van die Staat, of wel rechtstreeks of wel uit door hen in het leven geroepen fondsen betaald ter zake van diensten bewezen aan die Staat, aan een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan, of aan een rechtspersoon naar het publiek recht van die Staat, zijn in die Staat belastbaar.

Deze bepaling is niet van toepassing indien de genietter van die inkomsten onderdaan is van de andere Staat zonder terzelfdertijd onderdaan te zijn van de eerstbedoelde Staat.

§ 2. De bepaling van § 1 is niet van toepassing op beloningen of pensioenen ter zake van diensten verricht in verband met enig handels- of nijverheidsbedrijf uitgeoefend door een overeenkomstsluitende Staat, door een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan, of door een rechtspersoon naar het publiek recht van die Staat.

Article 20

Etudiants, apprentis ou stagiaires

§ 1. Les sommes qu'un étudiant, un apprenti ou un stagiaire qui est, ou qui était auparavant, un résident d'un Etat contractant et qui séjourne dans l'autre Etat contractant à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet autre Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet autre Etat.

§ 2. Les rémunérations que les personnes visées au § 1 reçoivent au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat à seule fin d'acquies des pratiques professionnelles pour une durée qui ne dépasse pas 183 jours dans l'année civile ne sont pas imposables dans cet Etat.

Article 21

Revenus non expressément mentionnés

Un résident d'un Etat contractant n'est pas imposable dans l'autre Etat contractant sur les éléments de son revenu qui ne sont pas expressément mentionnés dans les articles précédents, à moins que ces éléments de revenu ne soient compris dans les revenus attribuables à un établissement stable ou une base fixe exploité dans ce dernier Etat par ledit résident du premier Etat.

IV. Imposition de la fortune

Article 22

§ 1. La fortune constituée par des biens immobiliers, tels qu'ils sont définis à l'article 6, § 2, est imposable dans l'Etat contractant où ces biens sont situés.

§ 2. Sous réserve des dispositions du § 3, la fortune constituée par des biens mobiliers faisant partie de l'actif d'un établissement stable d'une entreprise ou par des biens mobiliers constitutifs d'une base fixe servant à l'exercice d'une profession libérale est imposable dans l'Etat contractant où est situé l'établissement stable ou la base fixe.

§ 3. Les navires et les aéronefs exploités en trafic international, ainsi que les biens mobiliers affectés à leur exploitation, ne sont imposables que dans l'Etat contractant où est situé le siège de la direction effective de l'entreprise.

§ 4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un Etat contractant, y compris une participation - ne faisant pas partie de l'actif d'un établissement stable visé au § 2 - dans une société par actions ou une autre société de capitaux, ne sont imposables que dans cet Etat.

V. Dispositions préventives de la double imposition

Article 23

§ 1. En ce qui concerne les résidents de l'Autriche, la double imposition est évitée de la manière suivante:

1° les revenus provenant de la Belgique - à l'exclusion des revenus visés au 2° - et les éléments de la fortune situés en Belgique, qui sont imposables dans cet Etat en vertu des articles précédents, sont exemptés d'impôts en Autriche. Cette exemption ne limite pas le droit de l'Autriche de tenir compte, lors de la détermination du taux de ses impôts, des revenus et des éléments de fortune ainsi exemptés;

2° l'impôt perçu en Belgique conformément à la présente convention:

a) sur les dividendes soumis au régime prévu à l'article 10° § 2 et non visés au 3° ci-après,

b) sur les intérêts imposables conformément à l'article 11, § 2 et;

c) sur les redevances imposables conformément à l'article 12, § 2, est imputé sur l'impôt afférent à ces mêmes revenus qui est perçu en Autriche. Le montant ainsi déduit ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt, calculé avant la déduction, qui correspond proportionnellement auxdits revenus imposables en Belgique;

Artikel 20

Studenten, leerlingen en stagelers

§ 1. Sommen ten behoeve van zijn onderhoud, onderwijs of opleiding ontvangen door een student, een leerling of een voor een beroep of bedrijf opgeleid wordend persoon, die verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat is of vroeger was en uitsluitend voor zijn onderwijs of opleiding in die andere overeenkomstsluitende Staat verblijft, zijn in die andere Staat niet belastbaar, op voorwaarde dat die sommen afkomstig zijn uit bronnen buiten die andere Staat.

§ 2. Beloningen die de in § 1 bedoelde personen ontvangen ter zake van een dienstbetrekking die zij in de andere Staat, tijdens een tijdvak dat in het kalenderjaar 183 dagen niet te boven gaat, uitoefenen uitsluitend om beroepservaring op te doen, zijn in die Staat niet belastbaar.

Artikel 21

Niet uitdrukkelijk vermelde inkomsten

Een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat is in de andere overeenkomstsluitende Staat niet belastbaar ter zake van bestanddelen van zijn inkomen die niet uitdrukkelijk in de voorgaande artikelen zijn vermeld, tenzij die bestanddelen van het inkomen begrepen zijn in inkomsten die kunnen worden toegerekend aan een vaste inrichting of een vaste basis welke die verblijfhouder van de eerstbedoelde Staat in de andere Staat exploiteert.

IV. Belastingheffing naar het vermogen

Artikel 22

§ 1. Vermogen bestaande uit onroerende goederen, als omschreven in artikel 6, § 2, is belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin die goederen zijn gelegen.

§ 2. Onder voorbehoud van de bepalingen van § 3, is vermogen bestaande uit roerende zaken die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting van een onderneming, of uit roerende zaken die behoren tot een vaste basis gevestigd voor de uitoefening van een vrij beroep, belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin de vaste inrichting of de vaste basis is gelegen.

§ 3. In internationaal verkeer geëxploiteerde schepen en luchtvaartuigen, zomede roerende zaken die voor de exploitatie daarvan worden gevestigd, zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

§ 4. Alle andere vermogensbestanddelen van een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat, daaronder begrepen een deelneming - geen deel uitmakend van het bedrijfsvermogen van een in § 2 bedoelde vaste inrichting - in een vennootschap op aandelen of een andere kapitaalvennootschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.

V. Bepalingen tot voorkoming van dubbele belasting

Artikel 23

§ 1. Met betrekking tot verblijfhouders van Oostenrijk wordt dubbele belasting op de volgende wijze voorkomen:

1° inkomsten afkomstig uit België - met uitzondering van inkomsten als bedoeld in 2° - en in België gelegen vermogensbestanddelen, die op grond van de voorgaande artikelen in die Staat belastbaar zijn, zijn in Oostenrijk vrijgesteld van belastingen. Deze vrijstelling beperkt niet het recht van Oostenrijk om met de aldus vrijgestelde inkomsten en vermogensbestanddelen rekening te houden bij het bepalen van het tarief van zijn belastingen;

2° en in België volgens deze overeenkomst gegeven belasting

a) op dividenden, onderworpen aan de regeling van artikel 10, § 2 en niet bedoeld in 3° hierna,

b) op interest die volgens artikel 11, § 2 belastbaar is, en

c) op royalty's die volgens artikel 12, § 2 belastbaar zijn, wordt verrekend met de belasting die op dezelfde inkomsten betrekking heeft en in Oostenrijk wordt gegeven. Het in mindering te brengen bedrag mag echter het deel van de belasting, berekend zonder de vermindering, dat evenredig betrekking heeft op die in België belastbare inkomsten, niet te boven gaan;

3° lorsque le résident de l'Autriche est un associé d'une société en nom collectif ou d'une société en commandite simple, résidente de la Belgique, les dispositions du 1° s'appliquent à sa quote-part dans les bénéfices sociaux et à sa participation dans la fortune de la société; le même régime s'applique aux revenus, autres que les revenus de capitaux investis, recueillis par un résident de l'Autriche en qualité d'associé d'une société de personnes à responsabilité limitée, résidente de la Belgique.

§ 2. En ce qui concerne les résidents de la Belgique, la double imposition est évitée de la manière suivante:

1° les revenus provenant de l'Autriche - à l'exclusion des revenus visés aux 2° et 3° - et les éléments de la fortune situés en Autriche, qui sont imposables dans cet Etat en vertu des articles précédents, sont exemptés d'impôts en Belgique. Cette exemption ne limite pas le droit de la Belgique de tenir compte, pour la détermination du taux de ses impôts, des revenus et des éléments de la fortune ainsi exemptés;

2° en ce qui concerne les dividendes soumis au régime prévu à l'article 10, § 2, les intérêts imposables conformément à l'article 11, §§ 2 ou 7 et les redevances imposables conformément à l'article 12, §§ 2 ou 6, la quotité forfaitaire d'impôt étranger prévue par la législation belge est imputée dans les conditions et au taux prévus par cette législation, soit sur l'impôt des personnes physiques afférent auxdits dividendes, intérêts et redevances, soit sur l'impôt des sociétés afférent auxdits intérêts et redevances;

3° a) lorsqu'une société résidente de la Belgique a la propriété d'actions ou parts d'une société de capitaux, résidente de l'Autriche, les dividendes qui lui sont attribués par cette dernière société et qui ont été soumis au régime prévu à l'article 10, § 2, sont exemptés d'impôt des sociétés en Belgique, dans la mesure où cette exemption serait accordée si les deux sociétés étaient résidentes de la Belgique; cette disposition n'exclut pas le prélèvement sur ces dividendes du précompte mobilier exigible suivant la législation belge;

b) lorsqu'une société résidente de la Belgique a eu pendant toute la durée de l'exercice social d'une société de capitaux, résidente de l'Autriche et soumise à l'impôt des sociétés dans cet Etat, la propriété exclusive d'actions ou parts de cette dernière société, elle peut également être exemptée du précompte mobilier exigible, suivant la législation belge, sur les dividendes de ces actions ou parts, à la condition d'en faire la demande par écrit au plus tard dans le délai prescrit pour la remise de la déclaration annuelle; lors de la redistribution à ses propres actionnaires de ces dividendes ainsi exemptés, ceux-ci ne peuvent, dans ce cas, être déduits des dividendes distribués passibles du précompte mobilier. Cette disposition n'est pas applicable lorsque la première société a valablement opté pour l'assujettissement de ses bénéfices à l'impôt des personnes physiques.

Dans l'éventualité où les dispositions de la législation belge, exemptant de l'impôt des sociétés le montant net des dividendes qu'une société résidente de la Belgique reçoit d'une autre société résidente de la Belgique, seraient modifiées de manière à limiter l'exemption aux dividendes afférents à des participations d'une importance déterminée dans le capital de la seconde société, la disposition de l'alinéa précédent ne s'appliquera qu'aux dividendes attribués par des sociétés résidentes de l'Autriche et afférents à des participations de même importance dans le capital desdites sociétés.

4° lorsque le résident est une société autre que par actions:

a) l'exemption prévue au 1° s'applique aussi aux associés de cette société, qu'ils soient ou non des résidents de la Belgique, dans la mesure où les revenus ou éléments de fortune de ladite société qui sont imposables en Autriche en vertu de la convention, sont également imposables en Belgique, autrement qu'au titre de revenus de capitaux investis, à charge de ces associés en vertu de la législation belge;

b) la déduction prévue au 2° s'applique dans la même mesure aux associés de ladite société, lorsque celle-ci a opté pour l'assujettissement de ses bénéfices à l'impôt des personnes physiques;

5° l'exemption prévue au 1° ne s'applique pas aux revenus d'un résident de la Belgique, associé d'une société en nom collectif ou d'une société en commandite simple ou d'une société civile, de

3° indien de verblijfhouder van Oostenrijk een vennoot is van een vennootschap onder gemeenschappelijke naam of van een vennootschap bij wijze van eenvoudige geldschieting, verblijfhouder van België, zijn de bepalingen van 1° van toepassing op zijn aandeel in de mantschappelijke winsten en op zijn deelneming in het vermogen van de vennootschap; dezelfde regeling is van toepassing op de andere inkomsten dan inkomsten van belegde kapitalen, door een verblijfhouder van Oostenrijk verkregen in zijn hoedanigheid van vennoot in een personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid, verblijfhouder van België,

§ 2. Met betrekking tot verblijfhouders van België wordt dubbele belasting op de volgende wijze voorkomen:

1° Inkomsten afkomstig uit Oostenrijk - met uitzondering van inkomsten als bedoeld in 2° en 3° - en in Oostenrijk gelegen vermogensbestanddelen, die volgens de voorgaande artikelen in die Staat belastbaar zijn, zijn in België vrijgesteld van belastingen. Deze vrijstelling beperkt niet het recht van België om met de aldus vrijgestelde inkomsten en vermogensbestanddelen rekening te houden bij het bepalen van het tarief van zijn belastingen,

2° met betrekking tot dividenden onderworpen aan de in artikel 10, § 2, bedoelde regeling, interest belastbaar volgens artikel 11, §§ 2 of 7, en royalty's belastbaar volgens artikel 12, §§ 2 of 6, wordt het forfaitaire gedeelte van de buitenlandse belasting, waarin de Belgische wetgeving voorziet, onder de voorwaarden en volgens het tarief van die wetgeving verrekend, hetzij met de personenbelasting in verband met die dividenden, Interesten en royalty's, hetzij met de vennootschapsbelasting in verband met die interesten en royalty's.

3° a) indien een vennootschap, verblijfhouder van België, aandelen of delen in eigendom bezit van een kapitaalvennootschap, verblijfhouder van Oostenrijk, worden de dividenden die haar door deze laatste vennootschap worden toegekend en die aan de regeling van artikel 10, § 2, werden onderworpen, in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting voor zover vrijstelling zou worden verleend. Indien beide vennootschappen verblijfhouder van België waren geweest; deze bepaling belet niet dat van die dividenden de roerende voorheffing wordt geheven welke volgens de Belgische wetgeving verschuldigd is;

b) indien een vennootschap, verblijfhouder van België, gedurende het volledige boekjaar van een kapitaalvennootschap, die verblijfhouder is van Oostenrijk en aldaar aan de vennootschapsbelasting is onderworpen, aandelen of delen van deze laatste vennootschap in uitsluitende eigendom heeft bezeten, kan zij eveneens worden vrijgesteld van de roerende voorheffing welke volgens de Belgische wetgeving op de dividenden van die aandelen of delen is verschuldigd, op voorwaarde dat zij zulks schriftelijk aanvraagt binnen de termijn waarin haar jaarlijkse aangifte moet worden ingediend; bij de wederuitkering van de aldus vrijgestelde dividenden aan haar eigen aandeelhouders, mogen deze dividenden niet in mindering worden gebracht van de aan de roerende voorheffing te onderwerpen uitgekeerde dividenden. Deze bepaling is niet van toepassing als de eerste vennootschap op geldige wijze de aanslag van haar winsten in de personenbelasting heeft gekozen.

Ingeval de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffen de vrijstelling van vennootschapsbelasting tot het netto bedrag van de dividenden die een vennootschap, verblijfhouder van België, ontvangt van een andere vennootschap, verblijfhouder van België, zodanig worden gewijzigd dat de vrijstelling wordt beperkt tot dividenden in verband met deelnemingen van een bepaalde belangrijkheid in het kapitaal van de tweede vennootschap, zal de bepaling van vorig lid slechts van toepassing zijn op door vennootschappen, verblijfhouders van Oostenrijk, toegekende dividenden voor zover deze verband houden met deelnemingen van dezelfde belangrijkheid in het kapitaal van zulke vennootschappen.

4° indien de verblijfhouder een andere vennootschap is dan een vennootschap op aandelen:

a) is de in 1° bedoelde vrijstelling ook van toepassing op de vennoten van die vennootschap, ongeacht of zij verblijfhouders van België zijn of niet, voor zover de inkomsten of de vermogensbestanddelen van die vennootschap, die volgens de overeenkomst in Oostenrijk belastbaar zijn, ook in België volgens de Belgische wetgeving ten name van de vennoten belastbaar zijn op een andere wijze dan als inkomsten van belegde kapitalen;

b) is de in 2° bedoelde vermindering in dezelfde mate van toepassing op de vennoten van de vennootschap indien zij de aanslag van haar winsten in de personenbelasting heeft gekozen.

5° de in 1° bedoelde vrijstelling is niet van toepassing op de inkomsten van een verblijfhouder van België, vennoot van een vennootschap onder gemeenschappelijke naam of van een

droit autrichien, qui a son siège de direction effective en Autriche, lorsque ces revenus ne constituent pas des revenus imposables dans ce dernier Etat en vertu de sa législation.

§ 3. Lorsque, conformément à la législation d'un Etat contractant, des pertes subies par une entreprise de cet Etat dans un établissement stable situé dans l'autre Etat sont, pour l'imposition de cette entreprise, effectivement déduites de ses bénéfices imposables dans le premier Etat, l'exemption prévue aux §§ 1, P, et 2, I, ne s'applique pas dans ce premier Etat aux bénéfices d'autres périodes imposables qui sont imputables à cet établissement, dans la mesure où ces bénéfices ont aussi été exemptés d'impôt dans l'autre Etat en raison de leur compensation avec lesdites pertes.

VI. Dispositions spéciales

Article 24

Non-discrimination

§ 1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat se trouvant dans la même situation.

§ 2. Le terme « nationaux » désigne :

a) les personnes physiques qui possèdent la nationalité d'un Etat contractant;

b) les sociétés constituées conformément à l'obligation en vigueur dans un Etat contractant.

§ 3. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité.

Cette disposition ne peut être interprétée

1° comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents;

2° comme empêchant la Belgique d'imposer globalement le total des bénéfices imposables à l'établissement stable dont dispose dans cet Etat une société résidente de l'Autriche, ou tout autre groupement ou société de personnes ayant son siège de direction effective en Autriche, au taux fixé par sa législation, à condition que celui-ci n'excède pas, en principal, le taux maximal applicable à l'ensemble ou à une fraction des bénéfices des sociétés résidentes de la Belgique;

3° comme empêchant la Belgique d'imposer sur le montant minimal de revenu, déterminé par sa législation et applicable aux non-résidents de cet Etat qui en sont ou non des nationaux, et qui y disposent d'une habitation, les nationaux de l'Autriche qui ne sont pas des résidents de la Belgique mais y disposent d'une habitation.

§ 4. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant ne sont soumises dans le premier Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujetties les autres entreprises de même nature de ce premier Etat.

§ 5. Le terme « imposition » désigne, dans le présent article, l'imposition de toute nature ou dénomination.

Article 25

Procédure amiable

§ 1. Lorsqu'un résident d'un Etat contractant estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par chacun des deux Etats, entraînent ou entraîneront pour lui une imposition non conforme à la convention, il peut, sans préjudice des recours prévus

vennootschap bij wijze van eenvoudige geldschieting of van een burgerlijke vennootschap, naar Oostenrijks recht, waarvan de plaats van de werkelijke leiding in Oostenrijk is gelegen, indien die inkomsten in deze laatste Staat volgens diens wetgeving belastbaar inkomsten zijn,

§ 3. Indien volgens de wetgeving van een overeenkomstsluitende Staat, verliezen welke een onderneming van die Staat in een in de anders. Staat gelegen vaste inrichting heeft geleden, voor de belastingheffing van die onderneming werkelijk in mindering worden gebracht van haar in de eerstbedoelde Staat belastbare winsten, is de in §§ 1, I, en 2, I, neergelegde vrijstelling in die eerstbedoelde Staat niet van toepassing op de winsten van andere belastbare tijdperken die aan die inrichting lijn toe te rekenen, in de mate dat die winsten ook in de andere Staat van belasting werden vrijgesteld wegens hun compensatie met dezelfde verliezen.

VI. Bijzondere bepalingen

Artikel 24

Non-discriminatie

§ 1. Onderdanen van een overeenkomstsluitende Staat worden in de andere overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting, die anders of drukkender is dan de belastingheffing, en daarmede verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die andere Staat onder gelijke omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

§ 2. De uitdrukking « onderdanen » betekent:

1° natuurlijke personen, die de nationaliteit van een overeenkomstsluitende Staat bezitten;

2° vennootschappen opgericht overeenkomstig de wetgeving die van kracht is in een overeenkomstsluitende Staat.

§ 3. De belastingheffing van een vaste inrichting, die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen.

Deze bepaling mag niet dusdanig worden uitgelegd

1° dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting oplegt aan verblijfhouders van de andere overeenkomstsluitende Staat de persoonlijke verminderingen, aftrekken en belastingverlagingen uit hoofde van de gezinstoestand of de gezinslasten te verlenen, die hij aan zijn eigen verblijfhouders verleent;

2° dat zij België belet de totale winst die kan worden toegerekend aan de in die Staat gelegen vaste inrichting van een vennootschap, verblijfhouder van Oostenrijk, of van elke andere vereniging van personen of personenvennootschap, waarvan de plaats van de werkelijke leiding in Oostenrijk is gelegen gezamenlijk aan belasting te onderwerpen tegen het tarief dat door zijn wetgeving is bepaald, op voorwaarde dat dit laatste in hoofdsom niet hoger is dan het hoogste tarief dat van toepassing is ter zake van het geheel of enig deel van de winsten van vennootschappen, verblijfhouders van België;

3° dat zij België belet onderdanen van Oostenrijk, die geen verblijfhouder van België zijn maar aldaar over een woning beschikken, te belasten op het minimuminkomstenbedrag dat door zijn wetgeving bepaald is met betrekking tot niet-verblijfhouders van België die al dan niet onderdanen van België zijn en aldaar over een woning beschikken.

§ 4. Ondernemingen van een overeenkomstsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of ten dele onmiddellijk of middellijk in het bezit is van, of wordt beheerst door een of meer verblijfhouders van de andere overeenkomstsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting, die anders of drukkender is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen, waaraan andere soortgelijke ondernemingen van die eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

§ 5. In dit artikel betekent de uitdrukking « belastingheffing » belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 25

Regeling voor onderling overleg

§ 1. Indien een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat van oordeel is dat de maatregelen van een overeenkomstsluitende of van beide Staten voor hem leiden tot zullenen tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de over-

par la législation nationale de ces Etats, adresser à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont il est un résident, une demande écrite de révision de cette imposition. Pour être recevable, ladite demande doit être présentée dans un délai de deux ans à compter de la notification ou de la perception à la source de l'imposition.

§ 2. L'autorité compétente visée au § 1. s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'apporter une solution satisfaisante, de régler la question par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la convention.

§ 3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peut donner lieu l'application de la convention.

§ 4. Les autorités compétentes des Etats contractants se concertent au sujet des mesures administratives compatibles avec leurs législations, qui sont nécessaires à l'exécution des dispositions de la convention et notamment au sujet des justifications à fournir par les résidents de chaque Etat pour bénéficier dans l'autre Etat des exemptions ou réductions d'impôts prévues à cette convention.

Article 26

Echange de renseignements

§ 1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la convention et celles des lois internes des Etats contractants relatives aux impôts visés par la convention, dans la mesure où l'imposition qu'elles prévoient est conforme à la convention.

Tout renseignement ainsi obtenu doit être tenu secret; il ne peut être communiqué, en dehors du contribuable ou de son mandataire, qu'aux personnes ou autorités chargées de l'établissement ou du recouvrement des impôts visés par la convention et des réclamations et recours y relatifs.

§ 2. Les dispositions du § 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation:

1° de prendre des dispositions administratives dérogeant à sa propre législation ou à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;

2° de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa propre législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;

3° de transmettre des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial, ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 27

Divers

§ 1. Les dispositions de la convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques et des postes consulaires en vertu, soit des règles générales du droit des gens, soit des dispositions d'accords particuliers.

§ 2. Aux fins de la convention, les membres d'une mission diplomatique ou consulaire d'un Etat contractant accrédité dans l'autre Etat contractant ou dans un Etat tiers, qui ont la nationalité de l'Etat accréditant, sont réputés être résidents de l'Etat accréditant s'ils y sont soumis aux mêmes obligations, en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, que les résidents dudit Etat.

§ 3. La convention ne s'applique pas aux organisations internationales, à leurs organes ou à leurs fonctionnaires, ni aux personnes qui sont membres d'une mission diplomatique ou consulaire d'un Etat tiers, lorsqu'ils se trouvent sur le territoire d'un Etat contractant et ne sont pas traités comme des résidents dans l'un ou l'autre Etat contractant en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune.

eenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, schriftelijk een verzoek om herziening van die belastingheffing richten aan de bevoegde autoriteit van de overeenkomstsluitende Staat, waarvan hij verblijfhouder is. Om ontvankelijk te zijn moet dat verzoek worden ingediend binnen een termijn van twee jaren vanaf de betekening of de inhouding bij de bron van de belastingheffing.

§ 2. De in § 1 bedoelde bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat te regelen, ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de overeenkomst, te vernietigen.

§ 3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten plagen overleg omtrent de moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de toepassing van de overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen.

§ 4. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten plagen overleg omtrent de met hun wetgevingen verenigbare administratieve maatregelen die voor de uitvoering van de bepalingen van de overeenkomst nodig zijn en met name omtrent de bewijzen die de verblijfhouders van elke Staat moeten voorleggen om in de andere Staat de bij deze overeenkomst vastgestelde belastingvrijstellingen of verminderingen te genieten.

Artikel 26

Uitwisseling van inlichtingen

§ 1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die nodig zijn om uitvoering te geven aan de bepalingen van de overeenkomst, en aan die van de nationale wetten van de overeenkomstsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is, voor zover de belastingheffing waarin deze voorzien in overeenstemming is met de overeenkomst.

Bijkans aldus bekomen inlichting moet geheim worden gehouden en mag, buiten de belastingplichtige of zijn gevolmachtigde, slechts worden medegedeeld aan personen of autoriteiten die belast zijn met de vestiging of de Invordering van de in de overeenkomst bedoelde belastingen en met de desbetreffende bezwaarschriften en andere rechtsmiddelen.

§ 2. In geen geval mogen de bepalingen van § 1 aldus worden uitgelegd, dat zij een van de overeenkomstsluitende Staten de verplichting opleggen:

1° administratieve maatregelen te nemen, welke afwijken van zijn eigen wetgeving of van zijn administratieve praktijk of van die van de andere overeenkomstsluitende Staat;

2° bijzonderheden te verstrekken, die niet verklaarbaar zouden zijn volgens zijn eigen wetgeving of binnen het raam van zijn normale administratieve praktijk of die van de andere overeenkomstsluitende Staat;

3° inlichtingen te verstrekken, die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

Artikel 27

Varia

§ 1. De bepalingen van de overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke zendingen of consulaire posten ontleen aan de algemene regelen van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere akkoorden.

§ 2. Voor de toepassing van de overeenkomst worden de leden van een diplomatieke of consulaire zending van een overeenkomstsluitende Staat die in de andere overeenkomstsluitende Staat of in een derde Staat geaccrediteerd zijn en die de nationaliteit van de zendstaat bezitten, geacht verblijfhouder van de zendstaat te zijn indien zij aldaar, op het stuk van belastingen, naar het inkomen en naar het vermogen, aan dezelfde verplichtingen onderworpen zijn als de verblijfhouders van die Staat.

§ 3. De overeenkomst is niet van toepassing op internationale organisaties, hun organen of hun ambtenaren, noch op leden van een diplomatieke zending of een consulaire post van een derde Staat, wanneer deze zich op het grondgebied van een overeenkomstsluitende Staat bevinden en op het stuk van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen in de ene of de andere overeenkomstsluitende Staat niet als verblijfhouders worden behandeld.

§ 4. Aucune disposition de la convention ne peut être interprétée.

1re comme empêchant un Etat contractant d'appliquer les dispositions de sa législation nationale tendant à éviter l'évasion et la fraude fiscale;

2re comme limitant l'imposition d'une société résidente de la Belgique en cas de rachat de ses propres actions ou parts ou à l'occasion du partage de son avoir social.

§ 5. Le Ministre des Finances de la Belgique ou ses délégués mandatés à cette fin et le Ministre fédéral des Finances de l'Autriche entre eux pour l'application de la convention.

VII. Dispositions finales

Article 28

Entrée en vigueur

§ 1. La convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront échangés, le plus tôt possible à Bruxelles.

§ 2. La convention entrera en vigueur le quinzième jour suivant celui de l'échange des instruments de ratification et elle s'appliquera:

1re en Belgique:

a) aux impôts dus à la source sur les revenus normalement attribués ou mis en paiement après le 31 décembre de l'année de l'échange des instruments de ratification;

b) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes impossibles prenant fin normalement après le 31 décembre de la même année;

2re en Autriche:

a) aux impôts dus à la source sur les revenus attribués aux bénéficiaires après le 31 décembre de l'année de l'échange des instruments de ratification;

b) aux autres impôts perçus pour les années suivant la même année.

Article 29

Dénonciation

La convention restera indéfiniment en vigueur; mais chaque Etat contractant pourra, jusqu'au 30 juin inclus de toute année civile à partir de la cinquième année suivant celle de sa ratification, la dénoncer, par écrit et par la voie diplomatique, à l'autre Etat contractant. En cas de dénonciation, la convention s'appliquera pour la dernière fois

1re en Belgique:

a) aux impôts dus à la source sur les revenus normalement attribués ou mis en paiement au plus tard le 31 décembre de l'année de la dénonciation;

b) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes impossibles prenant fin normalement au plus tard le 31 décembre de la même année;

2re en Autriche:

a) aux impôts dus à la source sur les revenus attribués aux bénéficiaires au plus tard le 31 décembre de l'année de la dénonciation;

b) aux autres impôts perçus pour la même année.

En foi de quoi les Plénipotentiaires des deux Etats ont signé la présente convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Vienne, le 29 décembre 1971, en double exemplaire, en langue française, en langue néerlandaise et en langue allemande, les trois textes faisant également foi.

Pour le Royaume de Belgique:

G. C. Puttevis

Pour la République d'Autriche:

J. Hammerschmidt

§ 4. Geen enkele bepaling van de overeenkomst mag dusdanig worden uitgelegd.

1° dat zij een overeenkomstsluitende Staat belet de bepalingen van zijn nationale wetgeving ter vermindering van belastingevasie en belastingontduiking toe te passen;

2° dat zij de belastingheffing van een vennootschap, verblijfhouder van België beperkt in geval van inkoop van haar eigen aandelen of delen of naar aanleiding van de verdeling van haar maatschappelijk vermogen.

§ 5. De Minister van Financiën van België of zijn daartoe bevoegde lasthebbers en de Bondsminister van Financiën van Oostenrijk stellen zich rechtstreeks met elkander in verbinding voor de toepassing van de overeenkomst.

VII. Slotbepalingen

Artikel 28

inwerkingtreding

~ 1. De overeenkomst zal worden bekrachtigd en de bekrachtigingsoorkonden zullen zo spoedig mogelijk te Brussel worden uitgewisseld.

§ 2. De overeenkomst zal in werking treden op de vijftiende dag die volgt op de dag van de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden en zij zal van toepassing zijn:

1. in België;

a) op de bij de bron verschuldigde belastingen met betrekking tot inkomsten welke normaal zijn toegekend of betaalbaar gesteld na 31 december van het jaar waarin de bekrachtigingsoorkonden zijn uitgewisseld;

b) op de andere belastingen geheven naar de inkomsten van belastbare tijdperken normaal eindigend na 31 december van hetzelfde jaar;

2. in Oostenrijk:

a) op de bij de bron verschuldigde belastingen met betrekking tot inkomsten welke aan de genietters zijn toegekend na 31 december van het jaar waarin de bekrachtigingsoorkonden zijn uitgewisseld;

b) op de andere belastingen geheven voor jaren die volgen op hetzelfde jaar,

Artikel 29

Opzegging

De overeenkomst zal voor onbepaalde tijd in werking blijven; maar elke overeenkomstsluitende Staat kan tot de 30e juni van elk kalenderjaar met ingang van het vijfde jaar volgend op het jaar van de bekrachtiging, aan de andere overeenkomstsluitende Staat langs diplomatieke weg een schriftelijke opzegging doen toekomen. In geval van opzegging, zal de overeenkomst voor de laatste maal van toepassing zijn:

1° in België:

a) op de bij de bron verschuldigde belastingen met betrekking tot inkomsten welke normaal zijn toegekend of betaalbaar gesteld ten laatste op 31 december van het jaar waarin de opzegging is gedaan;

b) op de andere belastingen geheven naar de inkomsten van belastbare tijdperken die normaal ten laatste op 31 december van hetzelfde jaar eindigen;

2° in Oostenrijk:

a) op de bij de bron verschuldigde belastingen met betrekking tot inkomsten welke aan de genietters zijn toegekend ten laatste op 31 december van het jaar waarin de opzegging is gedaan;

b) op de andere belastingen geheven voor hetzelfde jaar.

Ten bUjke waarvan de Gevolmachtigden van beide Staten deze overeenkomst hebben ondertekend en daaraan hun zegel hebben gehecht.

Gedaan te Wenen, op 29 december 1971 in tweevoud, in de Nederlandse, de Franse en de Duitse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.

Voor het Koninkrijk België :

G. C. Puttevis

Voor de Republiek Oostenrijk :

J. Hammerschmidt